

VETO WIL U

Goed gedaan, hoor. Een verse studentenkaart van de K.U.Leuven. Prompt ben je gebonden aan lastige vakken en vervelende examens. Een grotere strategische fout dan die van Nixon in de jaren '70 in Vietnam. Gelukkig zijn er nog instanties bij de vleet om uw studentenleven op te fleuren tot het niveau van de tegen hem protesterende hippies. Het doek gaat open, Veto verschijnt.

PIETER HAECK |

Elk zichzelf respecterend toneelstuk begint met een goede, snappy proloog. *Veto* behoeft echter geen voorstelling meer. 38 jaargangen, 25 nummers per jaar, 16 pagina's per nummer en dat elke maandag. Wij berichten over de Leuvense studentikoze slangenkuil waar u zich bijzonder snel in zult begeven.

Want laat ons eerlijk zijn: wij weten dat u na een week in Leuven al veel te veel tijd in een groezelige kroeg zult hebben doorgebracht. Geen nood: wij weten uit ervaring dat daar de beste artikels rijpen. Dat betekent dat u de geknipte figuur bent om mee te komen schrijven aan dit blad van vertier en plezier.

Wij willen u dus. Nog liever dan een hoer op de Amsterdamse Walletpjes. Kom eens een artikeltje schrijven. Of het nu een filmrecensie is of een diepgravend artikel over de tweejarige master. Tussendoor degusteren we een koffietje, leg-

gen we een kaartje en discussiëren we over wat Nixon dan wel had moeten doen in de jaren '70. Of ook niet en knallen we simpelweg allerlei vette schijven door de boxen. Een en al burleske dramatiek.

WALLETTJES

Of je daar iets voor moet kunnen? Neen.

Bruce Springsteen is ook ooit begonnen met het bijeen tokkelen van wat onsamenhangende akkoorden. Zelfs voor analfabeten maken wij tijd vrij, want wij zijn voor gelijke kansen - een begrip even sexy als die hoer op de Amsterdamse Walletpjes.

Natuurlijk is dit blad wel wat meer dan een aaneenschakeling van meer dan 120.000 tekens. U bezit ongetwijfeld het grafische talent dat wij nog ontberen of u kunt sneller een cartoon bijtekenen dan die pot-

sierlijke straatventers in het Parijse Montmartre. Wij kunnen u niets betalen, buiten dan een plekje in een comfortabele zetel en aangenaam gezelschap. Geef toe: daar is nog niemand aan gestorven.

Alas, to the point. U vindt ons in de 's Meiersstraat 5, op de eerste verdieping. Langskomen kan. Elke vrijdag is er om 16 uur een redactievergadering. Of spring door de week eens binnen op de redactie. Of u blijft ons gewoon lezen natuurlijk.

Vrees niet: wij zijn zowel licht verteerbaar als *on the wild side*.
Rauwtsj!

Een voor allen, allen voor Veto.

TEN TWEEDE

Bekend leesvoer

Het afgelopen academiejaar waren er ook een heleboel bekende persoonlijkheden die hun zegje deden in uw toekomstige favoriete studentenblad. Omdat u *Veto* niet kon lezen op de middelbareschoolbanken, publiceren we de voornaamste interviews nog eens in dit kennismakingsnummer. Op pagina 10 vindt u een interview met ontslagnemend federaal minister van Buitenlandse Zaken **Steven Vanackere** (CD&V). Hij analyseert de grote verhalen uit de internationale actualiteit. Op pagina 12 vindt u dan weer een interview met de Nederlandse schrijver **Herman Koch**, bekend van *Het Diner*. Ten slotte staat er op de achterpagina een interview met **Lieven Scheire** van Neveneffecten, die de belspelletjes naar de duistere uithoeken van het televisiearchief bonjourden in het tv-programma *Basta*.(jc)

ook te volgen via

facebook.com/vetoleuven

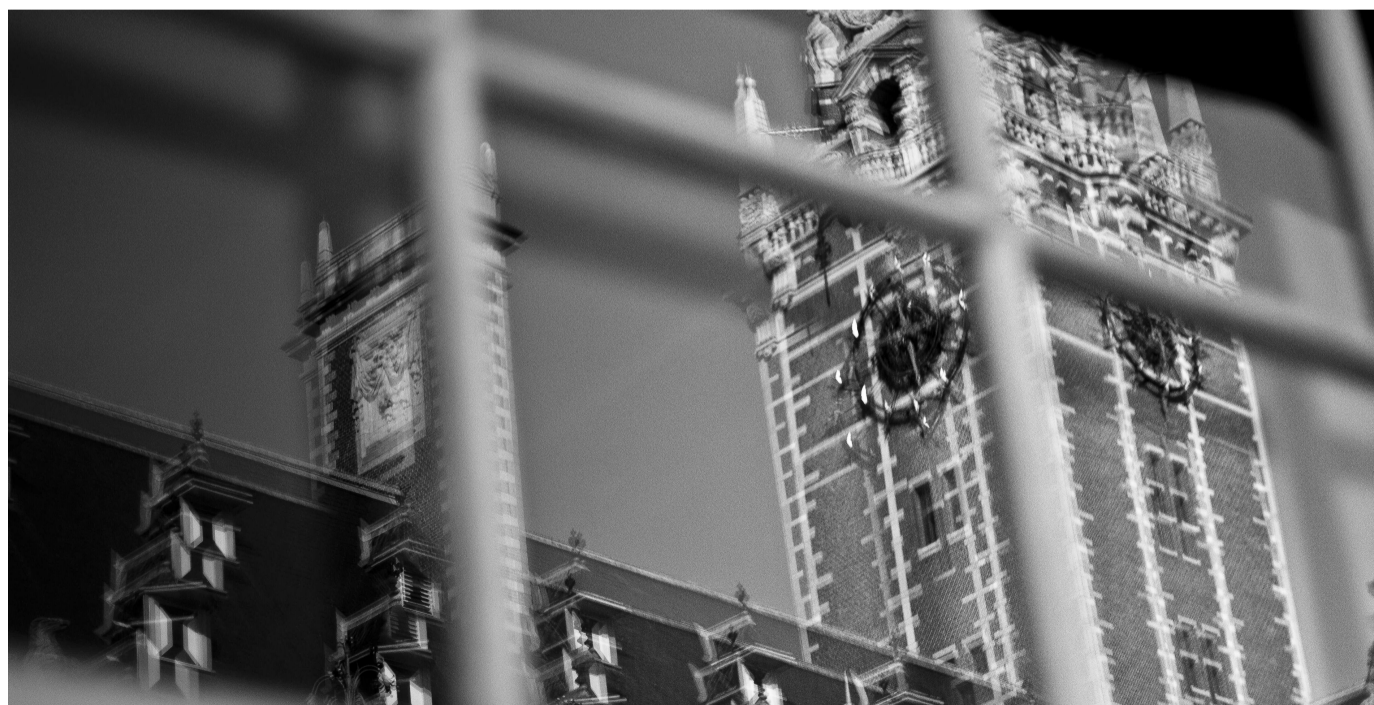
twitter.com/veto_be

veto.be 24/7 studenten-nieuws

Beeld |

Net zoals elke stad, heeft Leuven enkele bezienswaardigheden. Van de cultuur die te vinden is in Het Depot en STUK tot het lekkere - nu ja - eten van het studentenrestaurant Alma. Van de fakbars tot de Seven Oaks. Bent u naar aanleiding van de voorgaande zinnen al compleet in de war? Blader dan snel naar pagina 8 en 9, waar we u de - om het met een trendy woord te zeggen - must-sees van Leuven voorschotelen.

Onze fotograaf Bas Van den Bogaert slaagde erin om twee van zulke must-sees in slechts één foto vast te leggen. Op die foto, die hiernaast staat, ziet u de weerspiegeling van de toren van de Centrale Bibliotheek in het raam van café Commerce. Schoon, hè?(jc)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

(advertentie)

Veto trakteert:

25 Veto's!

Elke maandag van
het academiejaar

Proffentekort | “We leefden boven onze stand”

De numerieke verhouding proffen tegenover studenten en assistenten, is op tien jaar tijd drastisch veranderd. Een constant blijvend professorenkorps moet instaan voor een steeds stijgende onderwijs- en onderzoeksdruk. Hoe ver kan de universiteit het kader nog rekken vooraleer er dringend moet worden gezocht naar vers bloed?

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Mark Waer, de rector van de K.U.Leuven, geeft toe dat het professorenkorps onder druk staat. “We hebben het daar al over gehad samen met de Vlaamse rectoren en de minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a). Er moet dringend iets aan gedaan worden. Op dit moment is er veel druk op het zelfstandig academisch personeel (ZAP). Het zou kunnen dat we de voorbije jaren boven onze stand hebben geleefd.”

Professor Bert Overlaet, directeur van de personeelsdienst van de K.U.Leuven, vult aan: “We hebben nu wel een aantal extra professoren kunnen aanwerven dankzij het bijzonder onderzoeksfonds, maar dat is slechts een tijdelijke oplossing. De aanwervingen die via dat kanaal worden gedaan, worden slechts voor een periode van 10 jaar gefinancierd, terwijl je bij een vaste benoeming toch mag rekenen op 30 tot 35 jaar dienst.”

PROFESSORENBLOED

Waer merkt op dat tijdelijke remedies het

probleem niet oplossen: “Op lange termijn moet het vast personeelskader dus uitgebreid worden, al hoeft dat niet per se te gebeuren door enkel meer professoren aan te werven.”

De universiteit zoekt inderdaad naar oplossingen om niet uitsluitend te moeten zoeken naar nieuw professorenbloed. Overlaet legt uit: “We moeten afstappen van het idee dat we onze professoren alles moeten laten doen. Vroeger was het zo dat zij voor het hele beheer van hun onderzoek verantwoordelijk waren en zij deden de ad-

ministratie daar rond dan ook bijna volledig zelf.”

“Nu werken we hard aan het uitbouwen van een soort middenkader. Dat zijn personeelsleden die geen professor zijn, maar wel genoeg expertise bezitten in een bepaald onderzoeksdomein. Zij zouden

dan bijvoorbeeld moeten kunnen zorgen voor het beheer van de onderzoeksbudgetten. Dat middenkader kan heel wat werk van de schouders van onze professoren halen, zodat zij meer tijd hebben voor het echt inhoudelijke werk”

VROUWEN

Waer vult aan: “Vroeger hadden we een vergelijkbaar systeem. Toen sprak men van werkleiders, maar die hadden een slechte connotatie. Er was een perceptie dat zij tweedekurspersoneel waren en dat ze snel uitgeblust waren. Het middenkader trekt echter een specifiek publiek aan. Je kan daar immers kwalitatief werk verrichten, zonder dat je je echt zorgen moet maken over de competitie binnen het onderzoek. Dat profiel trekt vooral vrouwen met een gezin aan.”

“Enkel rijkere onderzoeksgroepen kunnen de druk verminderen”

Het middenkader lijkt een aantrekkelijke oplossing voor het professorenprobleem. Er is echter nog een groot probleem, voor het vaste middenkader is er namelijk ook geen geld. Waer: “Tot dusver vinden alleen onderzoeksgroepen die veel sponsoring binnenhalen voldoende finan-

ciering om zo'n vast middenkader uit te bouwen. Het is echter noodzakelijk dat we vanuit de eerste geldstroom — het geld dat we van de overheid krijgen dus — financiële middelen krijgen om dat vast kader te onderhouden.”

Overlaet reageert: “De regering heeft wel door dat het noodzakelijk is om meer geld vrij te maken. In de integratiepaper die het parlement schreef staat er dat extra middelen moeten worden voorzien voor het aanwerven van extra professoren.”

Weinig professoren voor veel studenten heeft ook zijn weerslag op de kwaliteit van het onderwijs. Maar dat moet volgens Overlaet toch genuanceerd worden: “Er zijn inderdaad enkele plekken waar de verhoudingen zoek zijn, maar dat zijn meestal tijdelijke problemen. Assistenten krijgen ook onderwijsopdrachten en staan ook deels in voor de ondersteuning van de studenten. Het is dus niet zo dat per extra student het professorenkorps extra belast wordt.”

Ondertussen is op het kabinet van Vlaams minister van Innovatie Ingrid Lieten (sp.a) een werkgroep opgericht die zich moet bezighouden met de vraag hoe het vast middenkader voor onderzoek gefinancierd zal worden. Waer blijft echter nuchter: “Die werkgroep is momenteel niet prioritair voor de minister, dus zullen we daar ook niet meteen resultaten van zien.”

U blokt toch ook?

Bij het ter perse gaan, draaiden de bezoekerstellers van de bibliotheken overuren. Bovendien is er een angstwekkend grote kans dat u in de examenperiode zult deelnemen aan het fenomeen collectief blokken. Wij zijn bezorgd om uw welzijn en vragen ons af of u, te midden van de grote stormloop, nog plaats zal hebben in de bibliotheken. Of moeten we toch reikhalzend uitkijken naar dat nieuwe leercentrum Agora?

PIETER HAECK |

“Centrale Bib open op zondag” kopte *Veto* een klein half jaar geleden op haar voorpagina om melding te maken van extra ruimte voor de blokkende medemens. U merkt het al, collectief blokken is geen modegril, maar een fenomeen dat al enkele jaren zijn opgang maakt. De verzamelde bibliotheken nemen dan ook nu weer extra maatregelen om de toestroom van zuchtende en bladerende studenten aan te kunnen.

Niet alleen komen er tijdens de eerste week van de kerstvakantie extra zitplaatsen in het Koffiehuis van Alma 1 en in de Centrale Bib (C-bib), er worden ook meer plaatsen aangeboden tijdens het weekend.

Chris Schroeven, coördinator van de extra studieruimte tijdens de examenperiode, specificeert: “In juni maakten we voor het eerst studieplaatsen beschikbaar op zondag. Aangezien we toen een absolute stormloop optekenden, breiden we nu het aantal studieplaatsen op zondag uit. Zowel de C-bib als de bib van Rechtsgeleerdheid (R-bib) zullen op zondag open zijn, wat een verdubbeling van de capaciteit op zondag met zich zal meebrengen.”

ONDER DRUK

Lovenswaardige maatregelen, maar wie deze dagen al eens een paar bibliotheken frequenteert, zal merken dat er een aantal barstensvol zitten. Bovendien blijken er een aantal momenten te zijn waarop de studenten *en masse* zin krijgen om te blokken en richting bib trekken. “Dat is waar. Zo is de namiddag een moment waarop de bibliotheken traditioneel de meeste studenten te verwerken krijgen. Ook is het zo dat door de maatregel van de R-bib om tijdelijk geen blokkende studenten meer toe te laten de andere bibliotheken serieus onder druk staan,” aldus Schroeven.

Een gezonde geest vraagt zich dan ook meteen af of de bibliotheken, ondanks de uitgebreide capaciteit, tijdens de blok in staat zullen zijn om de toevloed van de studenten te kunnen slikken. Schroeven: “We proberen met de site Blokken in Leuven studenten erop attent te maken dat er verschillende bibliotheken zijn en dat ze dus verschillende uitwijkmogelijkheden hebben. Op die site staan er bezoekerstellers die heel nauwkeurig bijhouden waar er nog plaats is. Als alles in de binnenstad vol is, dan is er mis-

schien nog plaats in Heverlee of op Gasthuisberg. We doen dus veel inspanningen, we hopen dan ook dat de student dat apprecieert en ook zijn best doet om de bib netjes en stil te houden.”

ALTIJD OPEN

Collectief blokken zit echter al jaar na jaar in de lift, dus is het maar de vraag of die situatie nog lang houdbaar is. Gelukkig lijkt de K.U.Leuven geanticipeerd te hebben met de bouw van het Leercentrum Agora. *Que?* Hoewel de plannen nog niet echt bekend zijn bij studenten, is de K.U.Leuven van plan om in de oude Farmaciegebouwen aan de Campus Sociale Wetenschappen een splinternieuw leercentrum op te richten.

“Het grote voordeel van het leercentrum is het feit dat het maar drie dagen op het jaar gesloten zou zijn en voor de rest tijdens de week geopend zou zijn van 8 uur tot middernacht,” aldus Inge Geerardyn, die voor studentenraad LOKO het dossier opvolgt. Altijd open? Waarom kan dat dan nu nog niet met de bibliotheken? Het verschil blijkt te zitten in

“We hopen dat de student zijn best doet om de bib netjes en stil te houden”

het feit dat Agora een geïntegreerd leercentrum is tegenover de versnipperde capaciteit van de bibliotheken, waardoor er op die manier meer zou mogelijk zijn.

De opening van het leercentrum is gepland voor oktober 2012. Toch kijken we watertandend uit naar die vette kluit. Kleine en intieme groepsruimtes met alle nodige mediavoorzieningen en ontspanningsruimtes. Logischerwijs blijkt voor al dat moois de financiering dan ook de hardste dobber. “In augustus moest normaal gezien de bouw aanvraag gedaan zijn, maar het geld van de Vlaamse regering bleek op,” aldus Inge.

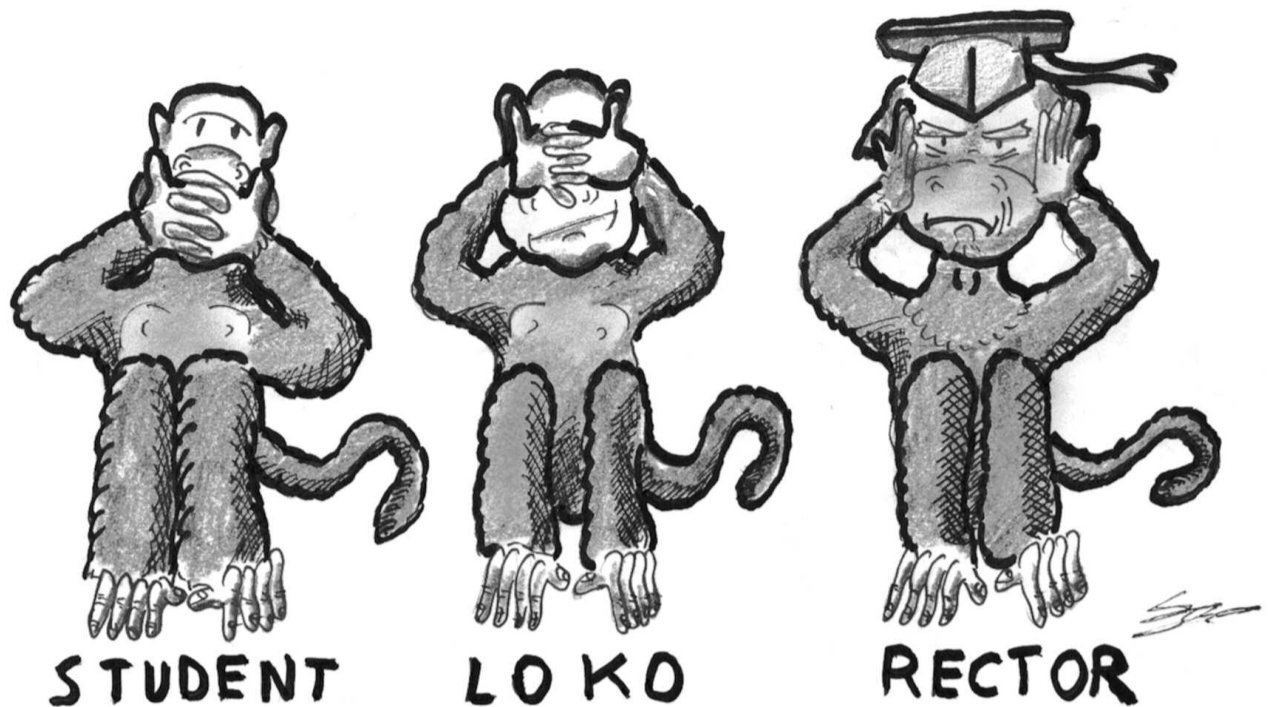

Geen studentenstemrecht voor rectorsverkiezingen

Deze week gaf de Leuvense studentenraad LOKO de cijfers van haar studentenbevraging vrij. In die bevraging polste LOKO naar de manier waarop de studenten wilden participeren aan zowel het universiteitsbestuur als het stadsbestuur.

RUBEN BRUYNNOEGHE |

Ongeveer 3.000 studenten werden aangeschreven, een goede 700 daarvan reageerden effectief. De bevraging was bedoeld om een standpunt te kunnen vormen over de vraag hoe studenten moeten participeren aan de rectorsverkiezingen. Zonder enige discussie werd algemeen stemrecht voor de studenten op de Algemene Vergadering (AV) van LOKO verworpen. Nochtans had de universiteit de beslissing over de manier van stemmen volledig in handen van de studentenvertegenwoordigers gelegd en heeft dit standpunt dus onmiddellijke gevolgen voor het universitaire beleid.

Student wil stemmen in thuisgemeente niet opgeven

Uit de cijfers blijkt dat studenten het niet zo belangrijk vinden om op hun rector te kunnen stemmen. Een kleine meerderheid is niet echt overtuigd van de meer-

waarde van rechtstreekse inspraak in de verkiezingen. Niet geheel verrassend, aangezien de studenten ook aangeven dat getrapte vertegenwoordiging voor hen de beste manier van vertegenwoordiging is. Anderzijds is de helft van de ondervraagde studenten wel in enige mate geïnteresseerd in de rectorsverkiezingen en geeft een meerderheid van de studenten te kennen dat ze met een rechtstreeks stemrecht wel gestimuleerd zouden zijn om zich extra te informeren over de rectorsverkiezingen. Die opportuniteit werd door de AV dus niet in overweging genomen, al belooft LOKO wel dat ze op haar eigen manier zal proberen de studenten meer te betrekken.

STEDELIJK

Naast participatie in universitaire aangelegenheden polste de enquête ook naar vertegenwoordiging op stedelijk niveau. De resultaten zijn bij momenten op zijn minst verrassend te noemen. Het opmerkelijkste resultaat is dat meer dan 65% van de studenten niet bereid is om het stemrecht in zijn of haar thuisgemeente op te geven in ruil voor stemrecht in Leuven. Een goede 75% vindt dan weer wel dat je als student zou moeten kunnen kiezen waar je stemt.

Op het vlak van de dossiers die de studenten het meest interesseren is er minder verrassing. De discussie over de "K" van de K.U.Leuven trekt maar matig de aandacht.

Topprioriteiten voor de studenten zijn eerder de prijzen van de maaltijden bij Alma, de vervroegde examenplanning, huisvesting en de kwaliteitszorg van het onderwijs. Enigzins opmerkelijk: een grote meerderheid van de studenten hecht belang aan internationalisering en een uitgewerkt diversiteitsbeleid.

Tot slot nog interessant nieuws voor de communicatiediensten van de K.U.Leuven. Blijkbaar wil de student vooral via de beleidsberichten van de universiteit informatie krijgen over de verschillende dossiers die de student aanbelangen. Een goed uitgewerkte communicatie zou bij de studenten dus zeker in dank worden afgenomen.

Aula's barsten uit hun voegen

De groep Humane Wetenschappen kampt met te krappe aula's. Vooral studenten uit Rechten, Geschiedenis en Politieke & Sociale Wetenschappen zijn het slachtoffer van overbevolkte aula's. De K.U.Leuven erkent het probleem, maar een directe oplossing is er nog niet.

JORIS HIMPENS |

Het probleem reikt in sommige lessen zeer ver. Zo getuigt Andreas Smets, onderwijsverantwoordelijke van Historia: "In het vak Geschiedenis van de Middeleeuwen zit de Parthenonzaal van het MSI-gebouw vaak zo vol dat de studenten op de grond moeten zitten. Dat heeft als gevolg dat de aula veel te warm wordt en dat beïnvloedt sterk de concentratie van de studenten." Ook bij andere richtingen komt hetzelfde probleem telkens terug: tafels, trappen en de grond moeten volstaan voor de studenten om de les te volgen.

De bomvolle aula's zijn echter niet overal een probleem, vooral de aula's in de binnenstad zijn regelmatig overbevolkt. "Bij de Faculteit Wetenschappen splitst men groepen op en in Gasthuisberg is er net een nieuwe aula bij. Het probleem stelt zich daar dus minder," vertelt vicerector Studentenbeleid Tine Baelmans. De reden van het probleem in de binnenstad is vooral te wijten aan twee oorzaken meent Stefaan Saeys, directeur van de technische dienst van de K.U.Leuven: "De tendens van het stijgende aantal studenten. En ook het lesgeven in grote groepen zorgt voor de grote drukte in aula's."

ONTMOEDIGD

Als men het probleem kent, zou het logisch lijken dat het probleem gemakkelijk op te lossen is. Toch is dat niet het geval. Sterker nog, aula's worden soms geboekt voor bepaalde lessen, terwijl men weet dat er meer studenten zijn dan zitplaatsen. Zo is het in de Faculteit Sociale Wetenschappen bij het vak Communicatiewetenschap zelfs zo dat er een overboeking is van 149 plaatsen. Stefaan Saeys verklaart: "Bij grotere groepen is vaak het probleem dat er meer studenten zijn dan zitplaatsen. We proberen grondzitten te vermijden door te kijken naar de studentenaantallen van de vorige jaren. Ook wordt er regelmatig

een steekproef gedaan ter opvolging."

Toch wordt het probleem van het plaatstekort genuanceerd door professor Bart Kerremans, die ook regelmatig te veel studenten in zijn les heeft. "Het is geen extreem probleem en komt alleen maar voor in het eerste jaar. Na enkele weken vermindert het aantal studenten zienderogen en heeft iedereen een zitplaats." Dat bevestigt ook onderwijsverantwoordelijke van Politika, Sam Pless. "In de latere jaren is er geen probleem meer: de studentengroepen zijn kleiner en misschien zijn de studenten ook ontmoedigd."

Een structurele oplossing is er nog niet direct, enkel

noodoplossingen zoals stoelen bijzetten, groepen splitsen en zelfs videoconferencing. Die bieden echter geen blijvende oplossing. Er zijn enkele oplossingen die worden overwogen zegt vicerector Baelmans: "Een auditorium bijbouwen zal niet van vandaag op morgen kunnen gebeuren, dus moeten we zoeken naar alternatieven. Op dit ogenblik is er een trend waarbij lessen meer geconcentreerd worden in het midden van de week. Misschien moeten we de verdeling over de ganse week toch beter trachten te benutten of zelfs overwegen om meer in de avonduren les te geven?"

Religieuze voorzieningen Koosjer of niet?

Studentenrestaurant Alma overweegt om halalschotels aan te bieden.

We hebben er onze mond vol van dezer dagen: halalvoedsel en verwante vraagstukken. Veto wilde wel eens weten hoe het aan onze universiteit juist zit met voorzieningen voor andersgelovige studenten.

ELINE VAN ELDERE |

Wat vinden studenten belangrijk? Eten, drinken, fuiven, slapen en nog enkele dingen. Het eerstge-

noemde is voor sommigen onder ons echter meer dan louter het vullen van onze balg. "Halal" noemen ze het, de goddelijke rechtvaardiging van wat wel en niet in hun kas te slaan. Hoe zit dat bij Alma? Houden ze daar rekening met Gods wensen?

Productverantwoordelijke Kristof Huyghe licht het beleid toe. "Er is zeker sprake van het opnemen van halalschotels in het aanbod, al is dat nog niet voor de

zeer nabije toekomst. We zitten nu in een verkennende fase, waarbij we onder andere uitzoeken of we een geschikte vleesleverancier kunnen vinden. De vraag is natuurlijk hoe de kosten-batenanalyse eruit ziet." De absolute financiële cijfers zijn op dit moment nog niet aan de orde, vindt Huyghe. "Eerst moet bestudeerd worden wat precies mogelijk is en wat niet. Is het aanbod conform het product en de prijs die wij

willen aanbieden?"

Ondanks het feit dat het aanbieden van halalmaaltijden nog maar in een eerste fase zit, loopt Leuven daarmee niet achter op andere onderwijsinstellingen. Huyghe: "Ook aan andere universiteitssteden kijkt men vooruit naar wat er in de toekomst eventueel mogelijk is. Iedereen wil inspelen op een nood die hoger zou kunnen worden dan hij nu is. Op termijn kan de vraag groter worden. Dan zouden we bijvoorbeeld kunnen opteren om elke dag minstens één halalschotel aan te bieden in een van onze studentenrestaurants."

STILLE RUIMTE

Saloua Belahrir, contactpersoon voor allochtone studenten aan de K.U. Leuven, is positief over de aangeboden faciliteiten aan de universiteit, al wil ze die liever niet als zodanig benoemen. "Er is een studentenmoskee, Imsal, in de Rijschoolstraat, en een interconfessionele ruimte in Heverlee. Dat is een soort stille ruimte waar studenten met eender welk geloof zich even kunnen terugtrekken."

"We krijgen meer en meer dergelijke aanvragen van studenten, die zeker niet altijd met religie te maken hebben. Meestal gaat het om praktische zaken die betrekking hebben op hun studies. Zo vragen velen om het gebruik van een woordenboek op hun examen. Ook de mogelijkheid tot een bidpauze tijdens het afleggen van een examen is een van de terugkerende vragen."

Belahrir benadrukt dat de

K.U.Leuven zowat de enige onderwijsinstelling is waar zingeving überhaupt een plaats krijgt. "Wij beseffen het belang van de kwestie en voor sommige studenten bepalen de mogelijkheden op dat gebied wel degelijk mee hun keuze voor een onderwijsinstelling. Een verbeterpunt zou misschien nog het creëren van meer stille ruimtes vlakbij faculteiten kunnen zijn," aldus Belahrir.

WERKGROEP

De vicerector Studentenbeleid van de K.U.Leuven, Tine Bael-

Halalvoedsel en bidpauzes

mans beaamt dat de universiteit reflecteert over de vragen van die studenten. "Er is nu een werkgroep opgericht die een kader moet uitstippelen waarbinnen we dan beleidsdaden kunnen stellen. Voorlopig is het bijvoorbeeld niet mogelijk voor studenten om tijdens een examen even bidpauze te krijgen. Ook examenuitstel voor bijvoorbeeld een religieuze stage in het buitenland is niet aan de orde. Die en andere kwesties worden in die werkgroep tegen het licht gehouden. Het is nodig dat de K.U.Leuven haar beleidsdaden vanuit een duidelijk afgebakende visie stelt," stelt Baelmans.

Geen hoeren aan unief

Laat ons niet naïef zijn, lieve vrienden. Er zijn vrouwen die in ruil voor pecunia met de benen wijd gaan. Dat heet prostitutie en het is niet voor niets het oudste beroep ter wereld. Vorige week berichtte de pers dat aan de universiteiten van Gent en Antwerpen zeshonderd studentes zich zouden prostitueren om hun studiekosten te betalen.

GEERT JANSSEN |

De aanleiding was een parlementaire vraag daarover die Vlaams parlementslid Cindy Franssen (CD&V) stelde aan onderwijsminister Pascal Smet (SPA). Al snel bleek dat Franssens cijfers ongefundeerd waren.

De Franse krant *Le Figaro* berichtte in 2006 dat 40.000 Franse studentes wel eens de hoer uithangen. In diezelfde periode stelde een onderzoek dat 10 procent van de Britse studenten een medestudente kent die zich prostitueert. In beide gevallen werd het cijfermateriaal sterk in twijfel getrokken. Maar waar rook is, is vuur, zo wil een idianenwijsheid het.

STUDIETOELAGES

Onze nieuwsgierigheid was dan ook aangewakkerd als een groots kampvuur. Hoe zit het

met prostitutie aan de K.U.Leuven? Een eerste rondvraag bij de Sociale Dienst leverde enkel reacties à la "nog niets over vernomen" en "stu-

denten komen er niet over vertellen" op.

Ilse Devacht van het Medisch en Psychotherapeutisch Centrum stelt dat steeds meer studenten problemen hebben met de studiefinanciering.

Eenzijds doordat meer studenten afkomstig zijn uit een eenoudergezin, anderzijds door een ouder die recent werkloos werd.

Voor dergelijke problemen zijn echter oplossingen genoeg in de vorm van studentenarbeid en studietoelages. De Sociale Dienst kan daarbij een bemiddelende rol spelen. Devacht bevestigt dat er geen cijfers of gevallen bekend zijn

Er zijn geen cijfers of gevallen bekend van studentes die zich prostitueren

van studentes die zich prostitueren. Ze vermoedt dat het een *urban myth* is die om de twee jaar wordt opgerakeld door de pers.

We zullen het nooit meer doen.

Aan de K.U.Leuven zouden geen meisjes van plezier studeren.

De donkere kantjes van het wonen

Over het geval-Appeltans vloeide reeds eerder Veto-inkt. Deze week kregen we echter lucht van nog meer stinkende zaakjes. Naast Appeltans blijken er immers nog meer malafide kotbazen in het Leuvense actief te zijn.

MARGOT HOLLEVOET EN ELINE VAN ELDERE |

Op kot zitten blijkt dus niet steeds rozengeur en maneschijn te zijn. Na de getuigenis van de gedupeerde kotbewoonster in *Veto 5*, kwamen wij op het spoor van een studente die niet bij de pakken bleef zitten en effectief naar de rechter trok. Katrien* zat op hetzelfde kot als het meisje dat in het eerste artikel getuigde, en kampte met gelijkaardige problemen.

Katrien: «Het hele academiejaar hadden we kleinere en grotere problemen op kot. Ramen die stuk bleven ondanks herhaalde beloftes, amper vier kookplaten voor meer dan 60 studenten, een slecht sluitende voordeur, een tv-kabel die niet werkte. Iedereen probeerde telkens weer de kotbaas te bereiken, maar vaak tevergeefs. Als Appeltans dan toch de telefoon eens opnam, beloofde hij de problemen onmiddellijk op te lossen, wat niet gebeurde.»

Klinkt bekend. Maar toen Katrien ook een extra rekening in de bus

de huurders kregen gelijk van de rechter. Na een eerste vonnis, waarbij de rechter eiste dat Appeltans twee originelen van de bewuste factuur zou binnenbrengen, bleek er met een van de kopijen gesjoemeld.

Katrien: «Onze advocaat zag dat er op een van de facturen een lijn in het midden van het blad stond. Aangezien sommige gegevens ook verschilden van de andere kopij, konden we enkel concluderen dat hier schriftvervalsing was gepleegd. Die lijn krijg je als je twee bladzijden boven elkaar kopieert.»

De vrederechter sprak de zaak dus uit in het voordeel van Katrien, die daardoor een schadevergoeding ontving. Appeltans draaide ook voor de kosten van de rechtszaak op. Daarmee mag hij nog van geluk spreken.

Katrien: «Wij hadden verder kunnen procederen voor de schriftvervalsing en eens hij strafrechtelijk veroordeeld zou zijn, zouden zijn praktijken misschien wel tot het verleden hebben behoord.»

Katrien en haar ouders besloten het hier echter bij te laten.

vanaf 15 strafpunten, is het duidelijk dat de situatie ernstig genomen moest worden.

DEKSEL

Kim trok naar de huisvestingsdienst van de stad Leuven. Ze kreeg de raad om met de zaak naar het vredegerecht te stappen, gezien ze nog wel verplicht was maandelijks de huur te betalen. Op aanraden van enkele vrienden ging ze ook eens bij studentenraad LOKO vragen wat ze kon ondernemen om haar kot weer leefbaar te maken.

Kim: «Aanvankelijk zag het er veelbelovend uit. Ik moest zo veel mogelijk informatie binnen brengen. Enkele weken later kreeg ik het deksel op de neus. LOKO kon enkel bemiddelen in geval van een huurwaarborgkwestie en dat was mijn geval duidelijk niet. Ik werd doorverwezen naar de huisvestingsdienst van de K.U.Leuven.»

«Daar was ik in oktober al langs geweest, in verband met de verwarmingsproblemen. Toen kreeg ik nauwelijks hulp of raad, we moesten het zelf maar oplossen met de kotbazin. Hoewel ik er weinig vertrouwen in had, nam ik toch contact op. Ik maakte een afspraak met de hoofdverantwoordelijke.»

ONGEMAK

Kim: «Uit dat gesprek bleek dat we niet zomaar naar het Vredegerecht mochten gaan. Eerst moesten we haar officieel in gebreke stellen via een aangetekend schrijven en onderling de problemen proberen op te lossen. Veel veranderde dat niet, dus mocht ik opnieuw naar de huisvestingsdienst. De conclusie van dat gesprek was dat ik in principe geen last mocht hebben van een ongeschikt verklaard kot.»

«Om iets te kunnen bedingen bij het vredegerecht, moesten we last hebben van ongemak. Over de brandveiligheid zei die hoofdverantwoordelijke het volgende: “Hebben jullie er werkelijk last van dat jullie kot brandonveilig is?” Werkelijk ongelofelijk, wat er in dat gesprek gezegd is. Ook mijn moeder stond perplex.»

«Onder het motto “de aanhouder wint”, ben ik blijven aandringen, tot de huisvestingsdienst van de K.U.Leuven samen ging zitten met de huisvestingsdienst van de stad Leuven, LOKO en de huurdersbond Vlaams-Brabant. Zij vonden het billijk om voor een ongeschikt verklaard kot 50 procent minder huur te betalen. We moesten de kotbazin

daar via een aangetekende brief van op de hoogte brengen. Als zij niet akkoord ging, dan zou ze naar het vredegerecht moeten gaan. Zoals verwacht, ging de kotbazin er niet mee akkoord. Ze formuleerde een tegenvoorstel, namelijk het terugbetalen van het nutsverbruik over een periode van drie maanden. Met dat voorstel ging ik dan weer niet akkoord.»

VREDEGERECHT

Er volgde een maandenlange stilte, tot afgelopen week.

Kim: «Toen bleek dat de kotbazin ons voor het vredegerecht daagde.»

Na enkele bemiddelingen van de huisvestingsdienst van K.U.Leuven, is de LOKO-advocaat bereid de zaak op zich te nemen en in te staan voor de verdediging van Kim. Wij gingen zelf een kijkje nemen in de betrokken panden. Een huidige bewoner vertelde ons dat er grote werken waren uitgevoerd op vlak van elektriciteit en brandveiligheid. Er waren brandblussers, evacuatieplannen en brandalarmen geïnstalleerd.

De kamers zelf zagen er ook schappelijk uit. De keuken en de badkamer waren nog steeds onhygiënisch, maar dat is geen reden voor een ongeschiktheidverklaring. Het lijkt dat de verhuurder haar lesje heeft geleerd. Toch mag zij de kamers niet verhuren tot er een nieuwe inspectie heeft plaatsgevonden, wat nog niet gebeurd is. De huidige bewoners zitten daar dus illegaal.

LOKO blijft bij het standpunt dat ze niets kan doen, aangezien het niet om een waarborg draaide. Waarom LOKO dan toch een dossier aanlegde, is niet geheel duidelijk. De huisvestingsdienst van de K.U.Leuven verklaarde dat er verschillende instanties betrokken waren en zij uiteindelijk het voortouw genomen hebben. De kotbazin zelf verwees ons door naar haar advocaat en verklaarde dat de gevraagde werken uitgevoerd waren en het kot opnieuw geschikt verklaard is. Door administratieve achterstand zijn de papieren echter nog niet in orde gebracht.

**Kim is een fictieve naam.*

De rechter gaf de huurders gelijk

kreeg met onverklaarbare extra energiekosten, raakten haar ouders gealarmeerd.

Katrien: «Mijn papa heeft de elektriciteitsmaatschappij gecontacteerd, en heeft de facturen kunnen inkijken. Daaruit bleek dat er iets niet klopte. Mijn ouders hebben geweigerd die extra rekening te betalen. Kort daarop kwam er een dagvaarding voor het vredegerecht van Appeltans.»

Dreigen met een rechtszaak blijkt een beproefde methode; de extra aangerekende kosten wegen vaak niet op tegen die van een verloren rechtszaak. De meeste ouders hebben dan ook eerder de reflex om met geld over de brug te komen.

Katrien: «Gelukkig wilde een kennis van ons, die een advocatenkantoor heeft, zich in de zaak vastbijten. Anders hadden wij waarschijnlijk ook, zoals de meesten, gewoon betaald.»

SCHRIFTVERVALSING

De rechtszaak draaide echter anders uit dan verwacht: niet de verhuurder, die de kosten terug eiste, maar

**Katrien is een fictieve naam*

BRANDONVEILIG

Niet alleen Appeltans zorgt voor frustraties bij studenten. Kim* huurde vorig academiejaar een kot op het Hogeschoolplein en wenst dezer dagen dat ze dat nooit had gedaan. Problemen met elektriciteit die meerdere keren per dag uitviel, een verwarming die niet werkte, muizen en ratten die vrij spel hadden vanwege de vele gaten in muren en deuren. Aangetekende brieven werden verstuurd maar de problemen bleven.

Op 15 december 2009 werden drie panden, waarin ook Kims kot zich bevond, ongeschikt verklaard door inspecteurs van de gemeente Leuven. Zo kreeg het gebouw van Kim een negatief brandweerafkeuring, er was risico op elektrocutie, de dakgoot was rot, de muren vochtig en ramen verweerd. In de gemeenschappelijke badkamer en wc was er onvoldoende verluchting. In totaal kreeg het pand een score van 57 strafpunten. Wetende dat een woning ongeschikt verklaard wordt

Studenten met een leefloon

16.840 studenten moeten rondkomen met een leefloon. Een pak meer dan enkele jaren geleden. De oorzaken daarvan worden nog onderzocht door de overheid. Wij vroegen alvast eens wat een leefloon inhoudt.

MARGOT HOLLEVOET |

Grofweg zijn er twee groepen studenten die een leefloon ontvangen, vertelt Johan Pipeleers van de Sociale Dienst K.U.Leuven. «De ene groep studenten heeft ouders die onvermogen zijn. Vaak hebben zij recht op een vervanginkomen, wat niet voldoende is om een universitaire studie te betalen. De andere groep

zijn studenten die er alleen voor staan, die geen band meer hebben met hun ouders.» Een leefloon bedraagt 755,08 euro per maand. «Dat is krap, maar vaak krijgen die studenten ook een studietoelage. Ze komen ook in aanmerking voor een gesubsidieerd kot. Daarbij is de huurprijs aangepast aan het inkomen. Voor die studenten is dat maar 100 à 110 euro per maand. Een student met een leefloon mag in beperkte mate bijklussen. Per maand mag hij maar 61,65 euro verdienen, als hij recht heeft op een studietoelage. Alles wat daarboven gaat, wordt afgetrokken van het leefloon.»

Karel (*fictieve naam*) was zelf een student met een leefloon. Hij

groeide op in een pleeggezin, maar kon daar door omstandigheden niet meer blijven nadat hij meerderjarig was. Hij klopte dus bij het OCMW aan om hogere studies te kunnen aanvragen. «Het leefloon was niet erg veel. Daarmee moest ik alles betalen: de huur van mijn kot, mijn inschrijvingsgeld, cursussen, eten. Ik heb eigenlijk nooit problemen gehad om rond te komen. Ik kocht uiteraard nooit merken, maar ik kon het mij wel veroorloven om op vakantie te gaan door af en toe wat te sparen.»

TOEKOMST

Sociale impact had het voor Karel niet. «Ik heb er op zich nooit problemen mee gehad dat ik een leefloon

kreeg. Ik beschouwde dat als een voorlopige, maar noodzakelijke maatregel om te kunnen studeren. Eens dat ik een diploma had, ben ik beginnen te werken en heb ik een eigen inkomen. Mijn vrienden hebben daar ook nooit echt iets over gezegd. Zij kenden mijn situatie en hadden daar geen problemen mee.»

Karel is wel verbaasd dat het aantal studenten met een leefloon opvallend gestegen is. «Die stijging wil eigenlijk zeggen dat steeds meer studenten geen steun meer krijgen van thuis uit. Dat is namelijk een van de meest voorkomende of misschien zelfs de enige reden waarom een OCMW een leefloon toekent. Ik vind het dan wel weer goed dat het

OCMW die studenten de kans geeft om ook een diploma te behalen.» Dat zegt ook Erik Vanderheiden, de voorzitter van OCMW Leuven, op zijn website: «Door het toekennen van een leefloon aan studenten geeft het OCMW een grote groep jongeren de mogelijkheid om verder te studeren, waardoor ze hun kansen op de arbeidsmarkt vergroten. Het zijn vaak jongeren die wel de talenten hebben om hogere studies aan te vatten, maar helaas niet de (financiële) mogelijkheden, ondanks het systeem van de studiebeurzen. We investeren met andere woorden in de toekomst van die jongeren, maar ook in de toekomst van onze maatschappij.»

SOPHIE VERREYKEN

24 (1) | De eenzame dakloze

In 24 wil Veto telkens een uitdaging tot een goed einde brengen. Deze week brachten wij 24 uur door in barre armoede, zonder een stuiver in onze zak of een dak boven ons hoofd.

JELLE DEHAEN |

Landloperij zit in onze genen. Onze betovergrootvader Gustaaf werd wegens vagebondisme gearresteerd en aan het werk gezet in een fabriek van Charles Woeste. Liever dan te werken schoot vadertje Gustaaf zich echter in de voet met het pistool van een opzichter. Manke Staaf is tot vandaag een begrip in het Pajottenland.

onze maag. Zoals elke arme sloeber die zijn proletenbuikje bol wil eten, trekken wij naar Colruyt waar wij ons te buiten gaan aan de proevertjes. Aanvankelijk voelen we nog wat schroom, maar al snel winnen onze overlevingsinstincten en schrokken we gulzig heler schaal-tjes ontbijtkoeken en paaseitjes leeg. Paaseitjes waarvan we overigens nog steeds niet helemaal zeker weten of ze wel gratis waren.

Een heerlijke vrijheid

Wanneer wij 's ochtends de wijde wereld intrekken hebben wij 24 uur lang niets om handen. Een heerlijke vrijheid overvalt ons. Omdat we ons in ledigheid wentelen hebben wij ruim de tijd om aandachtig om ons heen te kijken. Wij struinen door Leuven en merken heel wat fraais op waar we anders geen oog voor hebben. Huizen waar wij al tientallen keren voorbij zijn gewandeld, geven nu pas een fraaie krul bloot. Wanneer wij zien hoe iedereen haastig en gestresseerd door de stad marcheert, vervallen wij in een lichtjes somber gepeins dat wij niet meer gekend hebben sinds die keer dat we postcoïtaal bedroefd waren op Woodstock en mijmerden over de oorlog in Vietnam.

Na een uurtje of twee knort

EENZAAMHEID

Omdat wij het warm willen hebben en dakloosheid heus gepaard kan gaan met wat intellectuele ontwikkeling, gaan we naar bibliotheek Tweebronnen. We arriveren net voor het openingsuur en zijn duidelijk niet de enige landloper die daar komt verpozen. Onze medehobo's zijn echter duidelijk professioneler dan wij en dragen geruite plastic zakken en trolly's mee. Zelfs onder de schooiers zijn wij outcasts.

Onze middag- en avondmaaltijd scoren wij bij Alma. Wij bemachtigen een gebruikt bord en halen gratis friet met gratis mayonaise. Dakloos zijn is niet eens zo onprettig, maar wel een tikje ongezond.

Het overgrote deel van de dag

SOPHIE VERREYKEN

kunnen wij op vrienden rekenen die ons gezelschap houden. Een landloper die niet investeert in zijn sociale kapitaal is bijzonder onverstandig. Terwijl het 's avonds regent, schuilen wij in een wasserette in de Tiensestraat in het bijzijn van een bevallige blondine en een vervreemde halfzus — we hebben dezelfde moeder. Plots gaan echter alle rolluiken van de wasserette dicht en moeten we er Indiana Jonesgewijs onder heen duiken, de vrijheid tegemoet. Niets ofte niemand kan

ons aan banden leggen!

Om de nacht te doden, doen wij even The Seven Oaks aan. Dan daagt het ons: wij hebben geld noch dak maar dat betekent niet dat we onze waardigheid te grab-

nacht eenzaam maar opgetogen door de stad. Uren later gloort de ochtend en ontmoeten de eerste pendelaars de laatste feesters. Het zijn de uren vol melancholie. De tristesse van een zorgeloze nacht

Een tikje ongezond

bel moeten gooien. Daarom verlaten wij dat smerige, verderfelijke hol gevuld met lichtekooien en pooiers en zwerven de rest van de

die voorbij is, de verplichtingen die aanbreken. Onze 24 uren die samen met onze vrijheid zijn opgebruikt.

Veto be vraagt Boeken en feestjes

Kiesweken! De tijd van het jaar waarin studenten kosteloos hun maag vullen met Bicky's, frieten en gesponsorde frisdrank. Wat de student minder lijkt te doen, is de toekomstige intenties van zijn kiesploegen beoordelen. Veto neemt even het werk over en peilde wat de studenten verwachten van hun kring.

PIETER HAECK |

VETO BEVRAAGT

Wat zijn de belangrijkste taken die een kring moet vervullen voor haar studenten? Met die vraag trokken we — bicky in de ene hand, recordertje in de andere — langs verschillende kiesweekinitiatieven. Ladeuzeplein, Dekenstraat, Stadspark, u snapt het wel. De resultaten van de korte kreet van de vox populi zijn allesbehalve verrassend, maar toch tonen ze goed aan wat de student verwacht van zijn kring.

Onderwijs zelden spontaan vernoemd

Zo is een van de belangrijkste aangehaalde verwachtingen een goed werkende cursusdienst. Studenten willen graag dat hun kring zorgt voor goedkope boeken die verkocht worden in een cursusdienst die degelijk en vlot werkt. Een hoop vage adjectieven op een rij misschien, maar verschillende studenten geven aan dat boeken een zodanig concreet gegeven zijn dat het wel extra aandacht ver-

dient.

Een ander element dat vaak wordt aangehaald, is de verwachting van de student dat de kring zorgt voor de organisatie van "sfeervolle en overkoepelende activiteiten". Feestjes dus, om het even wat plat en boers te zeggen. Bovendien blijkt de stemmende student kritisch en verwacht hij van zijn kring een fantastische kiesweek, "à la Ekonomika".

Ook verwelkomingsactiviteiten passeren een aantal keer in de wish list van de studenten, logischerwijs dan vooral bij eerste-

jaars die recent nog met die nood werden geconfronteerd. Het lijkt dan ook dat studenten vooral opnoemen waar ze op dat moment de meeste nood aan hebben. De examens zijn dichtbij, dus boeken passeren vaak de revue, maar ook weer niet zo dichtbij, dus mag er nog eens een feestje zijn.

En wat met de studentenverteenwoordiging op vlak van onderwijs, hoor ik u al denken? Bij

veel van onze respondenten een antwoord dat slechts bij hen opkomt als wij het semi-luidop hebben ingefluisterd. Het lijkt een thematiek te zijn waar maar weinig studenten echt voeling mee hebben.

Toch zijn er een aantal studenten die daar een duidelijke visie op hebben. "Dat aspect moet enkel en alleen worden opgevolgd door de overkoepelende studentenraad," antwoordde een student van Ekonomika ons fluks. "Meer nog, dat moet hun prioritaire taak zijn." Gehoord, beste vrienden van LOKO?

LOKO BEVRAAGT

Nu is de Leuvense studentenraad LOKO zelf zeker ook bezig met de registratie van de verwachtingen van de studenten rond het kringleven. Zo werd in de studentenbevraging die ze onlangs afnam rond de thematiek van studentenparticipatie ook gepeild naar de volgens de student vijf belangrijkste taken van een kring.

In de bevraging staat ook een goed werkende cursusdienst met stip bovenaan. Daar waar bij onze bevraging de studentenverteenwoordiging op het vlak van onderwijs zelden spontaan vernoemd werd, staat het in de bevraging van LOKO wel nipt tweede. "Al is dat misschien wel het gevolg van het feit dat het in deze enquête wel een van de expliciete mogelijkheden was," aldus Inge Geerardyn, die voor

LOKO de studentenbevraging opvolgt. De top vijf wordt nog vervolmaakt door feestjes, ver-

welkomingsactiviteiten en vertegenwoordiging van de kring binnen LOKO.

GERT-JAN EERDEKENS

Fakbars | Waar geen pintje te veel is

Probeer u even kort Leuven voor te stellen zonder fakbars. Onrustwekkend en zeer betreurenswaardig, we know. Ons allergeliefde plekje voor goedkope pintjes, aangename muziek en mooie herinneringen laat geen enkele student onberoerd. Daarom voorzien wij u, als uw trouwe dienaar, graag van een woordje uitleg over het wat, het hoe en het waarom van uw tweede thuis.

FRANK PIETERMAAT |

Een fakbar, of faculteitscafé in het Algemeen Nederlands, is een café dat door een of meerdere studentenkringen wordt uitgebaat via een huurcontract met de universiteit, vaak door een team geleid door een barverantwoordelijke. Dat gebeurt al dan niet in nauwe samenwerking met het kringpresidium.

Het stereotiepe beeld dat u al dan niet heeft van de barverantwoordelijken, mannen links van de toeg met voortdurend nieuwe pinten voor hun neus, lijkt echter niet helemaal te kloppen. Barverantwoordelijke van

Doc's Bar, Jago Van Soom, vertelt: "Er komt als barverantwoordelijke toch wat op je af. Overdag moet er schoongemaakt worden en ook de voorraden dienen tijdig aangevuld te worden. Het is zeker niet niets doen."

Tot al dan niet grote spijt van sommige andere studentensteden, is een fakbar een typisch Leuvense fenomeen. Vanuit Gent werd zelfs opgeroepen voor de oprichting van fakbars via Facebook. Tijdens de laatste editie van de traditionele twaalfurenloop werd daar in Gent enig gehoor aan gegeven. Langs het parcours werden toen door de studenten-

kringen standjes met goedkope drank uitgebaat om de roep naar fakbars te vergroten.

GOEDKOOP

De goedkope consumpties zijn hét kenmerk van de fakbars en ze trekken dan ook heel wat studenten. Het goud-gele gerstenat, in de volksmond beter bekend als een pintje, wordt in de fakbars immers aangeboden aan de ronde prijs van een euro. In het Huis der Rechten krijg je zelfs voor tien eurocent minder een biertje voorgeschoteld.

Het zijn echter niet alleen de pintjes die de prijskaart aantrekkelijk maken. Veel

(Economika) en Délibéré (Groep T) ook de zogenaamde Heilige Drievuldigheid, die achtereenvolgens bestaat uit Pavlov (Psychologie), HdR (VRG) en Politika Kaffee (Sociale wetenschappen).

Niet ver daarvandaan ligt ook Fakbar Letteren, die zes verschillende kringen herbergt. Tegenover STUK kan je terecht bij De Capsule. Dat is een van de kleinere fakbars waar menig Farmaceuticastudent zich kan uitleven. Ondanks de verre wandeling is ook Doc's Bar op het einde van de Brusselsestraat een bezoekje waard. De fakbar van Medica beschikt ook over een

"Goedkope drank is een lokmiddel"

fakbars putten uit een breed gamma aan bieren die aan zeer democratische prijzen geschonken worden, net als de wijnen, sterkedrank en ook frisdranken. Zo is er voor ieder wat wils. Ook Van Soom weet dat niet alleen de goedkope drank fakbars zo populair maakt. "De goedkope drank is vanzelfsprekend een goed lokmiddel, maar de fakbar is gewoon ook een gezellige plek waar je naartoe komt voor sociaal contact met je medestudenten."

OVERLAST

Maar de populariteit van fakbars zorgt vaak voor overlast. Dat leidde vaak tot intensief overleg tussen de fakbarverantwoordelijken, de politie en de buurtbewoners. Sinds een aantal jaren vind je aan de fakbars dan ook de welbekende fakbarstewards terug. Zij zijn opgeleid door de Leuvense politie en zorgen voor rust en kalmte.

De stewards komen vooral van pas in de Tiensestraat. Daar zijn niet minder dan vijf fakbars terug te vinden, met naast Dulci

zaaltje dat bij overtollige drukte kan opengesteld worden.

Tot slot dienen ook 't Elixir en De Sportzak vermeld te worden. De fakbars van eeuwige vijanden op de vierentwintigurenloop VTK en Appoloon vind je aan de overkant van het Sportkot broederlijk naast elkaar terug.

RUIMTE

Keuze te over dus. Al blijft de afwezigheid van de kleine kringen in het brede aanbod een twistpunt. Zoals reeds te lezen was in vorige edities van dit blad wordt nagedacht over hoe men beter kan omgaan met de beschikbare ruimte, maar resultaten lijken nog niet meteen uit de bus te komen.

Wij genieten dan al eens graag van een rustige babbel op café, toch blijft onze liefde voor de fakbar groot. Altijd aangename muziek, altijd goede sfeer en pintjes die onze portefeuille niet helemaal ledigen. Rep u dus alvast naar de dichtstbijzijnde fakbar en laat u vooral goed gaan. Schol.

ARCHIEFBEELD

Blokken in de kerk

Studeren doen wij zelden. Meestal wordt het ons pas warm onder de voeten eens de blok voor de deur staat. Aangezien wij ons bureau en de bibliotheek echter kotsbeu zijn om hopen leerstof in ons verstand te rammen, trokken wij door Leuven op zoek naar originele en vooral rustige studieplekjes.

FRANK PIETERMAAT |

Steeds meer studenten trekken naar abdijen om hun verstand op tijd en stond te laten rusten, lezen wij recent in de pers. Omdat wij een echt kuddedier zijn, besloten wij als eerste stop naar de abdij Keizersberg te trekken. Eerst dit: de Keizersberg is steil. Niet te beklimmen tenzij u over de benen van Philippe Gilbert en de clenbuterol van Alberto Contador beschikt.

Eens boven aangekomen, gooien wij ons stalen ros langs de kant en trekken we op onderzoek. De abdij zelf is privé domein, al staat ze open voor eucharistievieringen en enkele andere activiteiten en dient ze ook als huisvesting voor enkele studentengemeenschappen. Maar *to the point*: het domein rond de abdij biedt zich aan als uitstekende, rustige studieplek.

Hoe verder je het domein

HALLELUJAH

Enigszins geïrriteerd door de vrachtwagens op de ring, zoeven wij de Keizersberg af opnieuw het stadscentrum in. Op zoek naar rust, parkeren wij ons aan de Sint-Pieterskerk op de Grote Markt. Met een handboek beleidsanalyse en een portie goede moed zetten we ons rustig neer.

Maar verder dan drie pagina's raken we niet. We raken immers veel te snel afgeleid door de trosjes toeristen die elke vijf minuten even binnen strompelen. Een oudere dame stoort ons zelf door naar een bepaald schilderij van Bouts te vragen. Maar wij blijven haar het antwoord schuldig.

Via insiders krijgen we een nieuwe locatie toegefluiserd. De Damiaancrypte. Deze egypte bevindt zich in de Sint-Antoniuserkerk, die op zichzelf al relatief rustig is. Ietwat onwennig

len. Het goedkeurend oog van de apostel van de melaatsen geeft ons voldoening.

WACHTZAAL

We besluiten om de volgende dag met frisse moed te beginnen. We begeven ons naar het ziekenhuis. Naar onze verwachting kan het op weinig plaatsen minder rustig zijn dan in de wachtzaal van een ziekenhuis. Helaas, alweer niets voor ons.

Aanvankelijk lijkt alles in orde. De andere aanwezigen lezen wat in de *boekskes* en houden zich stil. Toch dwalen onze gedachten na een aantal pagina's af. De wachtkamer waarin wij ons bevinden, bevindt zich immers op de vierde verdieping en door het grote raam proberen wij de mensen die reeds wakker zijn te tellen op straat.

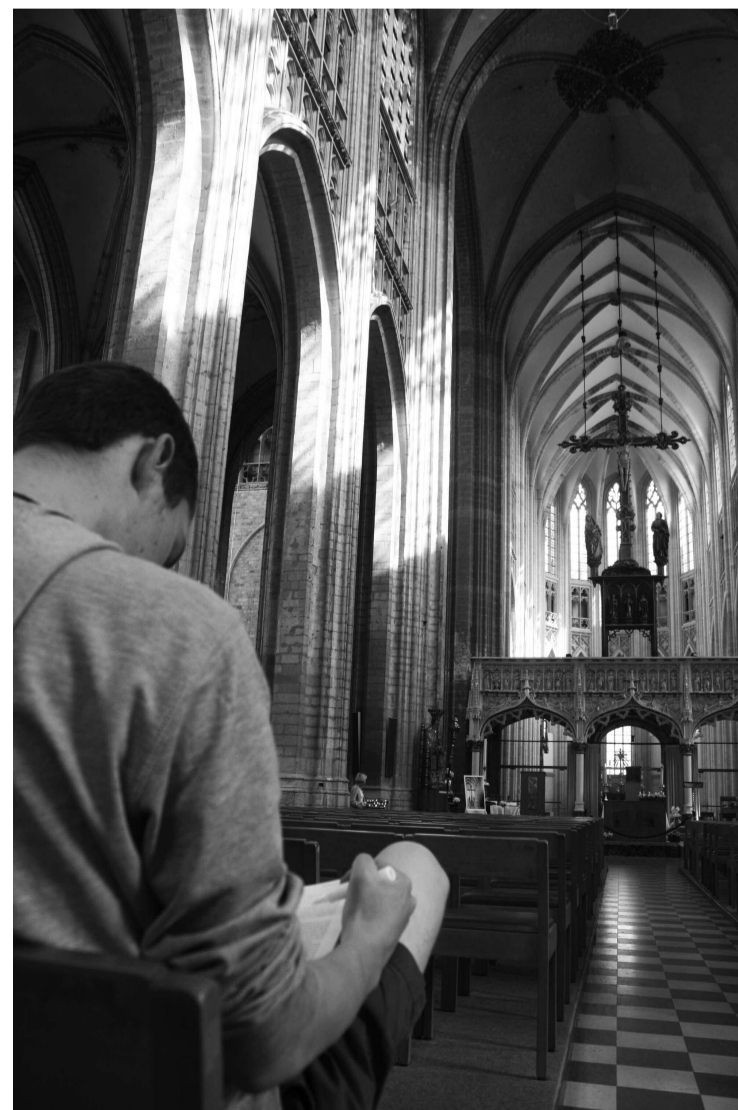
Daarnaast beginnen enkele kinderen zich te vermaken met de aanwezige stukken speelgoed, waarbij ze nog aangemoedigd worden door hun ouders. Niemand lijkt te beseffen dat wij met serieuze zaken bezig zijn. Stilaan vragen we ons ook af welke kwaaltjes de mensen naar het ziekenhuis brengt. Moe van al dat denken, minder van het studeren, verlaten wij de wachtkamer.

TREIN

Er zijn daarnaast natuurlijk vele andere plekjes. Denk maar aan een lege aula, al kun je vooraf het best de reservaties nakijken als je een deftige planning wilt hanteren. Of er zijn er die zich het best concentreren in een fakbar.

Een laatste tip lezen we in *Humo* van vorige week. Daarin onthult *baardman* Koen Fillet dat hij het liefst een boek leest op de trein naar zee. "Twee uur heen, kof-

fietje op de dijk, twee uur terug, boek uit en de zee gezien." Zoek dan het best wel een rustige wagon. Een scoutsgroep op weg naar zee is niet het meest ideale studiegezelschap.

MICHEL FEYS

Verstand laten rusten

intrekt, hoe sneller het geluid van het verkeer uitsterft. Ook kun je als leuke pauze even tot bij het Mariabeeld wandelen dat een prachtig uitzicht over Leuven biedt. Dat gecombineerd met de geur van verse wiet net na schooltijd.

nemen wij de trapjes naar beneden en nestelen we ons op een stoeltje met het zicht op de graftombe. Terwijl we ons volledig laten gaan met onze fluostift in het schemerlicht — toch een minpuntje — voelen we een absolute rust over ons neerda-

Student in Leuven

FAKBARS

Studeren beu? Tijd om te feesten! Maar waar? Je kan terecht in de fakbars a.k.a studentencafés *** Pintjes kosten er slechts 1 euro, BAM! Frisdranken kosten ook een euro, maar daar kijkt werkelijk niemand naar om. Ook aan goede muziek in de fakbars geen gebrek *** Wie weet komt u er wel de liefde van uw leven tegen. Voor meer info over wat, hoe en waar, blader gerust even terug naar pagina 7.

1 OUDE MARKT

Leuven heeft echter nog heel wat andere troeven wat feesten betreft. De Oude Markt a.k.a De Langste Toog van België is het walhalla voor elke student *** Take your pick uit meer dan 30 cafés. Al vereist die Toog wel een iets groter budget, maar met een puppyface bij de mammie en pappie is dat zo gefixt.

FUIVEN

Toch meer een fuifnummer? Ook dan was de keuze om naar Leuven te komen niet de verkeerde. Die is sowieso juist, want wie wil er nu naar Gent of Antwerpen? *** Quasi dagelijks is er wel een of andere kring die een stevig feestje organiseert! Geliefkoosde locaties daarvoor zijn Musicafé, Lido, Albatros of Rumba *** Ergens midden november worden die allemaal gevuld voor LOKOmotion. Indien u daar niet geweest

bent, weten wij het ook niet meer. *** Ga de fuifzalen dus eerst bezoeken en koop dan uw studieboeken, dat rijmt *** Daarnaast ijveren de studenten nog steeds voor een extra fuifzaal bij burgervader Tobback, en terecht! Don't stop the party, Louis!

CANTUS

Typisch aan uw nieuw leven als student is ook het fenomeen van de cantus. Wikipedia: Met cantus wordt bedoeld een studentikoos zang- en drinkfeestje ***Need to say more? Misschien wat verduidelijking: je zingt en drinkt en maakt plezier. Daar kan inderdaad niemand tegen zijn.

2 SEVEN OAKS

Tot slot het vermelden waard: de 7 oaks! De trappekes af, zoals ze bij ons zeggen. Ongetwijfeld de leukste kelder van Leuven met feestmuziek à volonté. Een beetje goede raad is hier wel nodig. Pas te betreden na een

stevig aantal pintjes. Wij zeggen dat voor uw eigen goed *** Verwacht dus maar een stevig feestjaar en doe de boeken zo pas tegen de blok eens open. Zo doen wij dat immers ook!

Sociaal in Leuven

3 'T SPIT

Jouw kot goedkoop inrichten? Place to be is de Kringwinkel Spit. Zetels, tafels, nachtlampjes, borden en bestek, je vindt er een hele uitzet aan een spotprijs. *** Meer info op de website www.spit.be

ALMA'S

Deze studentenrestaurants vind je overal verspreid in Leuven. Goedkoop eten is er mogelijk op vertoon van je studentenkaart. *** Alleen studenten van de K.U.Leuven, K.H.Leuven, Groep T en het Lemmensinstituut genieten van een geldige korting. *** Donderdag is veggiedag. Carnivoren zoeken dan beter andere oorden op. *** Een tweede portie frietjes is trouwens gratis. En de mayonaise ook. *** Het menu vind je elke week in *Veto* of op www.alma.be

4 VELO

Bij Velo kan je een fiets huren voor een prijsje. *** Ook jouw eigen fiets (laten) herstellen is hier goedkoop. *** Meer informatie op de website www.kuleuven.be/velo

5 ACCO

Bij Acco vind je cursussen, schrijfgerei in alle vormen, maten en kleuren, agenda's, mappen. Kortom alles wat je nodig hebt om te slagen in eerste zit. *** Opgelet! De eerste weken van het academiejaar durft de wachttijd aan de kassa's al eens op te lopen. Ga dus cursusschoppen op het openingsuur of wacht enkele weken. *** Met een lidkaart geniet je van een levenslange korting tot 25 procent. Zo'n kaart kost eenmalig 31 euro en maakt je levenslang aandeelhouder van Acco. *** Meer informatie op de

website www.acco.be

6 HUISVESTINGSDIENST

Bij de huisvestingsdienst van de K.U.Leuven kan je terecht voor informatie en advies in verband met alles wat met kotenverhuur te maken heeft. *** Ook als je ruzie met de kotbaas hebt, kan je hier terecht. *** Maak best telefonisch een afspraak, zo ben je zeker dat je er ook iemand aantreft. *** De huisvestingsdienst staat ook in voor de website www.kotwijs.be, waarop

alle bes...
Als een...
het nie...
tingsdi...
niet vo...
Voor...
www.k...

WEG VAN MOR

WEDERS BORST?

Geen nood, je vindt er heus wel nieuwe. Om de zoektocht te vergemakkelijken presenteren wij u het volgende ultieme overzicht. Alle hotspots van studentikoos, sociaal, internationaal en cultureel niveau.

Bring it on, bitches!

DE REDACTIE |

Cultuur in Leuven

Leuven mag dan een scheet groot zijn, op cultureel vlak is die scheet wel een ware killer. Het gigantisch aanbod bestaat zowel uit grote namen als kleinere verborgen pareltjes die je in elk geval zullen overvallen. Leest, ontdek en ga heen, je zintuigen zullen je dankbaar zijn.

7 STUK

In het STUK, gelegen net achter die vervloekte helling op de Naamsestraat, zit je altijd goed. Zowel de theater- en dansliefhebbers, als de concertgangers komen hier aan hun trekken. Cinema ZED is hier gelegen. Filmfanaten, rep u daarheen! *** Of misschien een expootje? En als alles tegen zit, is er nog altijd het prima café.

8 HET DEPOT

Concertgangers kunnen naast het STUK ook rekenen op Het Depot voor hun portie decibels. Tijdelijk gelegen aan de Kapucijnenvoer 47 wegens verbouwingen van het oude pand. Je

vindt dat tegenover de Kruidtuin, achter het poortje. *** Wat kan je er zoal vinden? Concerten gaande van Belgisch Afrekeninggeweld tot grote buitenlandse namen.

30CC

30cc, het Leuvens cultureel centrum, is een andere vaste waarde. Er wordt theater, dans en concerten op verschillende locaties geprogrammeerd. De belangrijkste zijn de Schouwburg (Bondgenotenlaan 21), de Minnepoort (Dirk Boutslaan 21) en de Romaanse Poort (Brusselsestraat 63).

9 CINEMA ZED

Voor film kan je als vanouds terecht in Kinopolis (shoppingcenter Bondgenotenlaan), maar als het iets avontuurlijker (en goedkoper) mag, dan raden we je u ten zeerste Cinema ZED aan. *** Zij geven ook de iets minder bekendere regisseur een kans. Vaak zijn dat de regisseurs die geen dikke villa in Los Angeles hebben. *** Kijk ook uit naar het aanbod van verschillende kringpresidia die wekelijkse filmvertoningen houden voor de ronde som van nul euro.

10 MUSEUM M

Eén van Leuvens laatste aanwinsten is Museum M, gelegen in de Vanderkelenstraat. Alleen al om het spectaculaire gebouw is het museum een bezoek waard. Binnen vind je een gevarieerd aanbod aan tijdelijke tentoonstellingen en een mooie vaste collectie.

11 OPENBAAR ENTREPOT

Het Openbaar Entrepot aan de Vaartkom willen we je ten slotte zeker niet onthouden. In september opent deze nieuwe cultuurtempel zijn deuren, dus verwacht een verveur. *** De twee Leuvense stadsgesellschaften, Fabuleus en Braakland/ZheBilding, zijn er gevestigd en zullen er hun nieuwste creaties brengen. *** Tevens een uitstekende plek om Mauro Pawlowski te spotten, maar dat heb je niet van ons.

Internationaal in Leuven

Je buik rommelt van de internationale honger? Dan moet je natuurlijk op Erasmus gaan *** In de tussentijd is het buitenland echter ook in Leuven te vinden!

12 PANGAEA

Hier in Pangaea, het intercultureel ontmoetingscentrum van de universiteit, drink je voor de prijs van twee pintjes het hele jaar lang koffie en thee *** Ook versier je in een oogwenk een praatje met een internationale student(e). Er zijn slechtere smoezen om het taalgevoel wat bij te spijkeren *** Geniet je liever gewoon even van de sfeer, dan kan dat samen met een buitenlandse krant *** Tijdens het jaar zijn er overigens diverse activiteiten om aan deel te nemen: taalcursussen, maar ook een Pakistaanse kookworkshop of een tripje naar Praag stonden reeds op de agenda *** Voor zij die niet elk weekend terug naar huis gaan: ook op zaterdagen staan de deuren wijd open. Meer info: www.kuleuven.be/pangaea.

THE VOICE

Hetzelfde gebouw biedt tevens onderdak aan The Voice. Dat is een maandelijkse krant voor de internationale student aan de K.U.Leuven *** Als je je Engelstalige journalistieke talenten wil ont-

wikkelen, dan moet je daar zeker eens een blik binnenwerpen *** Meer info op de website www.thevoiceleuven.be *** Schrijf, teken, fotografeer, eet en drink je liever in het Nederlands, dan moet je natuurlijk bij Veto zijn. Wij veroveren de wereld vanuit 's Meiersstraat 5, eerste verdiep.

schikbare koten opgelijst staan. De kot niet op de website staat, is niet goedgekeurd door de huisvestingsdienst en is er een kans dat het niet wordt aan het kamerdecreet. *** Voor meer informatie, surf naar www.kuleuven.be/huisvesting.

STEVEN VANACKERE (CD&V) OVER HET BUITENLAND

De regen komt en hij valt

Er beweegt heel wat in de wereld. Regimes worden omver geworpen, terroristenleiders worden na tien jaar gestraft en ware Europeanen worden Ware Finnen, Nederlanders of Vlamingen. Demissionair federaal minister van Buitenlandse Zaken Steven Vanackere (CD&V) analyseert de wereld.

JENS CARDINAELS & LUCAS DE JONG |

“Veto, is dat nog altijd in de ‘s-Meiersstraat?” Steven Vanackere valt met de deur in huis wanneer we zijn kabinet binnenwandelen. Hij is in zijn Leuvense studententijd nog VRG-preses geweest en hij richtte de studentenraad LOKO mee op. Hij weet dus waar wij wonen. Slik.

Steven Vanackere: «Rond 1987 leefde de idee dat de studenten zich niet moesten bezighouden met politiek, maar alleen met studenten-zaken. Daar ging ik niet mee akkoord en daarom richtte ik samen met enkele medestanders LOKO op.»

«Er wordt wel eens geklaagd dat studenten zich vandaag minder engageren, maar engagement bij studenten volgt nu eenmaal een golfbeweging. Toch vind ik dat het hoort bij de studententijd. Voor nuance is er later nog genoeg tijd.»

«Het engagement van de student lijdt onder de crisis van het zich niet vertegenwoordigd voelen. Mensen vragen zich meer en meer af: “Met welk recht beweer jij uit mijn naam te kunnen spreken?” Maar vanuit die vertrouwensact vertrekt democratie net.»

Veto: *Democratisering beheerst het nieuws dit jaar. Denk maar aan het Arabische ontwakken.*

Vanackere: «Inderdaad. De revolutie bewijst dat er universele mensenrechten zijn die je niet kunt kapotrelativeren door te zeggen dat de

Voor nuance is er later nog tijd genoeg

Arabische cultuur nu eenmaal anders is dan de onze. We hebben jaren gedacht dat het mis-schien te betweterig was om onze waarden naar voren te schuiven, maar de jongeren in het Midden-Oosten hebben ons getoond dat dat niet helemaal klopt. De revolutionairen beklemtonen dat het hun revolutie is. Ze hebben niet gewacht op de rest van de wereld. Ze hebben het recht in eigen handen genomen en dat is goed. Maar dat wil niet zeggen dat het Westen de armen moet kruisen en passief moet toekijken.»

XAVIER VANKEIRSBUICK

«Velen vragen zich dan ook af of de wereld de Syrische revolutionairen moet helpen, zoals dat in Libië gebeurd is. Dat is een terechte vraag, die onlangs beantwoord werd door Obama. Hij ziet enerzijds *the reason to act* en anderzijds *the opportunity to act*. Redenen om te handelen zijn er vaak genoeg. In Libië hadden we niet alleen redenen om te handelen, maar ook de mogelijkheid, *the opportunity*. Er kwam immers steun van veel VN-landen en ook van de Arabische Liga. In het geval van Syrië is dat voorlopig nog niet zo.»

Veto: *Als er toch een draagvlak ontstaat rond Syrië, zou dat dan gesteund worden door België?*

Vanackere: «We zouden ons allicht solidair opstellen. Maar als klein land kunnen we onze jongens niet overal naartoe sturen. We zitten nu al in Afghanistan en in Libië.»

Veto: *Moet er dan een groot en efficiënt Europees leger opgericht worden, zoals wel eens geopperd wordt?*

Vanackere: «Dat stellen wij al jaren voor, want het is een goed idee. Maar sommige — vooral grotere — landen denken dat ze op hun eentje doorslaggevend kunnen zijn. Zij houden dan ook de bal af. Ik ben er van overtuigd dat die lidstaten zich vergissen en ik denk dat ze dat later wel zullen beseffen. Dat geldt trouwens niet alleen voor defensie, want ook voor de andere grote vraagstukken

is samenwerking nodig.»

Veto: *Dat besef lijkt er niet overal te zijn. Frankrijk gooit haar grenzen dicht en anti-EU-partijen vieren hoogtij. Neemt de Europese eensgezindheid af?*

Vanackere: «Da's een cruciale vraag. Ik denk niet dat het erop achteruitgaat, maar het wordt wel meer geproblematiseerd. Het gebrek aan eensgezindheid wordt meer dan vroeger beschouwd als iets dat voor gemiste kansen zorgt. Het verwachtingspatroon is verhoogd door het Verdrag van Lissabon (een soort Europese grondwet, red.). Dat verdrag zou de sleutel zijn voor eensgezinde tussenkomsten van de EU in de wereld, dacht men. Maar ik zie de EU meer als een *work in progress*.»

Veto: *Een beetje zoals de Belgische regeringsvorming, dus. Hoe wordt daar tegenaan gekeken in het buitenland?*

Vanackere: «In het begin was er enige zenuwachtigheid. “Straks zijn die Belgen Europees voorzitter in zulke toestand,” dacht het buitenland. Maar al snel konden we hen geruststellen, doordat we het voorzitterschap goed verzorgden. Er kwam een kanteling toen we in februari het wereldrecord regeringsvorming verbraken. Men begreep niet wat er gebeurde in ons land. Dat was een onaangename periode, die weer omsloeg toen bleek dat — na een prima EU-voorzitterschap — onze economische en budgettaire resultaten beter waren dan verwacht. Bovendien zag men de snelheid en de eensgezindheid waarmee de Belgen reageerden op de Arabische revolutie.»

FACEBOOK

Veto: *Is de komst van WikiLeaks een goede zaak?*

Vanackere: «Goh, dat is als vragen: “Is de regen een goede zaak?” De regen komt en hij valt. Ik denk dat grotere transparantie niet meer weg te denken is. Alles wat we zeggen, denken en doen, zal meer publiek worden. Dat geldt niet alleen voor de diplomatie, maar ook voor de burger, die zijn leven op Facebook zet.»

«Vind ik WikiLeaks zonder meer goed? Als politicus en diplomaat zeg ik a priori: neen. We zijn niet gediend met mensen die informatie ongericht op het internet gooien. Als je mensen in de war wilt brengen kun je twee dingen doen: liegen of te veel informatie geven. Bovendien lost discretie in de diplomatie

soms zaken op. Sommige dingen kun je niet oplossen zonder discreet te werk te gaan.»

Veto: *Dat wordt wellicht geïllustreerd door de dood van Osama Bin Laden. Zal zijn dood iets veranderen of is het eerder symbolisch?*

Vanackere: «Al Qaida is al enkele jaren tanende. Door Bin Ladens dood zal de terreurorganisatie niet in elkaar zakken, maar ook niet heropleven.»

Als je mensen in de war wilt brengen kun je twee dingen doen: liegen of te veel informatie geven

«Wat ik wel belangrijk vind, is dat de wereld ziet dat misdaden zoals die van Bin Laden niet ongestraft blijven. Zijn dood is een signaal aan terroristen: verandering komt er enkel via overleg en democratie. Het is dus goed dat hij gestopt is, maar uiteraard zou ik liever hebben dat hij gearresteerd was. Maar dat was een weinig realistische optie, denk ik.»

Veto: *Er werd eerst beweerd dat hij zich verdedigde met een wapen en dat hij zijn vrouw als levend schild gebruikte. Dat bleek niet te kloppen. Volgens sommigen verspreidde Amerika bewust valse info omdat de eerste info die vrijgegeven wordt, blijft hangen. Ook al blijkt ze achteraf niet te kloppen.*

Vanackere: «Dat heb ik ook gelezen, ja. Wat de dood van Bin Laden betreft zeg ik vanuit mijn politieke verantwoordelijkheid: daar moet helderheid over komen. Dan pas kun je oordelen. Maar ik heb begrip voor Obama als hij zegt dat hij de foto van het lijk van Bin Laden niet wil vrijgeven omdat dat ophitsend zou kunnen zijn. En wat de misleidende communicatie betreft: wellicht zullen de geschiedenisboeken definitief uitsluitsel brengen.»

XAVIER VANKEIRSBUICK

Leuvense talenten | Maaïke Neuville

Leuven zendt zijn zonen en dochters uit. Louisville moge dan niet groot zijn, aan talent is er zeker geen gebrek. Tweewekelijks grijpen wij een Leuven talent bij het nekel om te vragen naar de band met eigen stad. Deze keer ontvingen we actrice Maaïke Neuville, bekend van onder meer "Van Vlees en Bloed" en "De Indringer", met open armen.

LINDE SMEETS & MARIJKE VAN GEEL |

Veto: Had u er als Leuvense geen spijt van dat Studio Herman Teirlinck niet in Leuven lag?

Maaïke Neuville: (lacht) «Nee hoor. Ik woonde van kleins af aan in de buurt van Leuven en heb hier van mijn 12 tot 18 jaar op school gezeten. Ik had zoiets van weg daar. Omdat ik ook wist dat ik naar de Studio wilde gaan. Dat was toen gewoon de enige toneelschool waar je van hoorde. Ik had heel weinig last van heimwee, want je komt daar in een totaal andere wereld terecht. Leuven was misschien wat klein geworden.»

«Momenteel zit ik een beetje nergens, tussen verschillende huizen in. Ik zit eigenlijk terug in Leuven (lacht). Maar slechts voor even, ik heb gewoon zelf geen huis meer omdat ik een lange reis heb gemaakt.»

Veto: Heeft u het nodig om ergens anders te zijn en andere indrukken op te doen?

Neuville: «Ik wou die reis al heel lang maken. Ik wist niet zo goed waarom, ik weet dus niet of ik dat nodig heb. Wat wel gebeurt als je op reis bent, is dat je bewust-zijn vergroot. Je ziet een stuk van de wereld dat je daarvoor niet gezien hebt. Op die manier kijk je met een afstand naar je leven en wat je tot dan toe hebt gedaan, waardoor je sommige dingen veel helderder ziet. Dat kan veel deugd doen. Ik vond het wel heel leuk thuis te komen omdat ik zó lang weg was geweest.»

Veto: Hoe is het om terug in Leuven te zijn?

Neuville: «Ik heb de start van het academiejaar meegemaakt en opeens werd mij duidelijk dat Leuven echt wel een studentenstad is. Je weet dat wel, maar ik had het zelf nooit zo ervaren. Leuven is een spookstad als er geen studenten zijn. Als er wel studenten zijn, zindert de hele stad. Een vreemd fenomeen.»

«Mijn ouders wonen nog steeds in

Bertem, in de buurt van Leuven. Vroeger dacht ik: "Waarom wonen we nu daàr?" Al-tijd met dat fietske op en af. Maar er is daar plaats, er zijn daar bossen. Ik begin mijn geboorteplek stilaan weer te appreciëren.»

Veto: U zal dus zelf niet in een stadscentrum gaan wonen.

Neuville: «Jawel, ik voel dat ik daar nu nog nood aan heb. De komende vijf à tien jaar wil ik echt nog in de stad wonen omdat daar gewoon alles op gebied van cultuur gebeurt. De stad geeft mij meer inspiratie dan de natuur. Als ik in de natuur ben, word ik leeg, dan komt er niks. Maar dat is ook zalig.»

«Geen klachten over cultuur in Leuven trouwens. STUK en Cinema ZED zien er heel goed uit, vind ik. Bovendien passeren alle grote theatergezelschappen hier. FABULEUS lijkt me een goede plek voor jongeren. Ik denk dat de cultuurscène er

hier de laatste jaren hard op vooruit is gegaan.»

Veto: U bent begonnen met acteren bij de Leuvense Reynaertghesellen. Wat hebben die voor u betekend?

Neuville: «Veel. Dat was mijn eerste echte aanraking met toneel dat iets professioneler was. Dus dat heeft héél veel voor mij betekend. Eigenlijk ben ik toneel beginnen te spelen omdat mijn zus dat ook deed. Zo is de bal aan het rollen gegaan.»

Veto: Vorige week hoorden we op Studio Brussel dat er te weinig Vlaamse actrices zijn die nog naakt willen gaan op televisie. Al spijt gehad van jouw naaktscène in "Van Vlees en Bloed"?

Neuville: «Ze hebben me daar inderdaad voor uit bed gebeld. Ik heb gewoon gezegd: "Laat me verder slapen." Het was half acht 's ochtends! Ik vind dat allemaal zo'n gedoe.»

Veto: Als je "Maaïke Neuville" googelt, is het eerste resultaat mokkels.nl, een site met foto's van babes.

Neuville: «Ja, dat is hoe het gaat. Als je meespeelt in een serie of film waar je helemaal achter staat, heeft dat gewoon zijn consequenties. En als er dan viezeriken zijn, tja, dan zijn er viezeriken. Je denkt wel na over hoe snel je zoiets doet. Wat ik het ergste vind zijn eigenlijk de kranten die op dat thema springen en er zo gebruik van maken om alle filmpjes en foto's die daarbij horen, nog eens te vertonen. Daar word ik echt kwaad van. Ik vind dat ook véél erger dan mensen die iets van het internet halen omdat ze een beetje geil zijn. Als bekend figuur moet je oppassen voor de hypocrisie van de media. In een interview moet je echt letten op wat je zegt. Teveel media willen gewoon verkopen. Pas dus maar op welke foto je hierbij zet (lacht).»

LAURA BERGANS

Sneak preview | Machete

De tweewekelijkse verrassingsfilm van Cinema ZED was nog geen vijf seconden aan het spelen, of een toeschouwer riep al "Oh ja! Het leven is goed: de film die nu speelt is MACHETE!" Hoe die cinefiel zo snel de identiteit van de film kon ontfaelen is tot op vandaag de dag een mysterie. Het vroegtijdig enthousiasme voor deze over-the-top actiefilm bleek volledig terecht.

WIM DEHAEN |

Het toeval wil dat wij jaren geleden aanwezig waren op de sneak preview van Robert Rodriguez' eerdere actieprent *Planet Terror*. Op deze unieke screening werd de film voorafgegaan door enkele valse trailers voor onbestaande films, die net als *Planet Terror* moesten gelden als hommage aan grindhousecinema. De trailer voor het fictieve *Machete* kon de fans zo enthousiasmeren dat er blijkbaar genoeg motivatie was om de trailer als een volwaardig filmproject uit te werken.

De eerste minuten van de film zijn voldoende om de intentie van de filmmaker te doorgronden. Koppen rollen, een schaars geklede dame duikt op, oneliners worden verkondigd en vooral: een hilarische Steven Seagal zet met een subliem staaltje underacting de verdere toon van de film.

Machete, het hoofdpersona-

ge, wordt vertolkt door ex-worstelheld Danny Trejo. We leren hem kennen als een zogenaamde "ex-federale". Een personage heeft over de Mexicaanse federaties het volgende te melden: "It's like the CIA, FBI and DEA rolled into one mean fuckin' burrito."

Na een incident waarbij z'n familie wordt uitgemord, beslist

gund. Al gauw raakt hij verwikkeld in een moordcomplot op een door Robert De Niro overtuigend vertolkte conservatieve senator. Die laatste pleit voor strenge grenscontroles aan de Mexicaanse grens.

BESPROETE GODIN

De opdrachtgever voor de huurmoord, een bebaarde man in maatpak, heeft daarnaast nog andere zorgen: hij moet zijn losbandige en duidelijk geïntoxiceerde dochter van het kwade pad af helpen. Die partygirl wordt gespeeld door de toch wel

Wij raden de controversiële ex-kindster aan haar javel-blonde lokken achterwege te laten en terug te keren naar haar traditionele Mean Girlslook. Ongetwijfeld zou de besproete godin een ongeëvenaarde schoonheid bereiken die het hart van elke prinses Prieeltjelijefhebber sneller doet kloppen. Ook stoppen met crack

terieuze Shé. Maar de doordachte plot is uiteraard ondergeschikt aan het voortdurende actiespektakel waar de kijker aan onderworpen wordt. Kogels vliegen in het rond, bloed spat voortdurend alle kanten op en explosies zijn er bij de vleet.

Rodriguez weet succesvol de genreclichés uit te vergroten en

Rollende koppen & schaarsgeklede dames

roken zou kunnen helpen.

FAUX NAAKT

Sartana leren we kennen als een grenscontroleagente - vertolkt door Jessica Alba - die worstelt met het dilemma tussen wet en rechtvaardigheid. Net zoals Jezus dus, met als enige verschil dat J.C. echt naakt zou gaan in een douchescène in plaats van het computergegenereerde faux-naakts-hot dat we van *stuitje* Jessica Alba kregen.

Door de film heen blijven de intriges zich opstapelen en dat gaat van verkiezingsspanningen tot het doen en laten van een mysterieuze vrijheidsbeweging, the Network, geleid door de mys-

zo tot een hoger niveau op te tillen. Ondanks de retrostijl van de film, toont de regisseur duidelijk dat de film zich in het heden afspeelt. De personages maken bijvoorbeeld veelvuldig gebruik van Wii's, Skype en mobiele telefonie, wat de plot van veel oudere films zou ruïneren.

We kunnen besluiten dat *Machete* een geslaagde actie-entertainmentprent is, die zeker aan te raden is voor mensen die konden genieten van Rodriguez' eerdere zombieflick *Planet Terror*. Ook iedereen die vaagweg openstaat voor professioneel gemaakte actiefilms met een knipoog, heeft er weer een reden bij om eens naar de cinema te gaan.

MACHETE

Regie: Robert Rodriguez

Cast: Danny Trejo, Robert De Niro, Jessica Alba, Steven Seagal, Michelle Rodriguez, Lindsay Lohan

Duur: 105 minuten

Release: Onbekend

Kort: Actiefilm, uniek in zijn kitcherigheid.

Machete om voortaan een rustig arbeidersleventje te leiden. Maar dat wordt hem uiteraard niet gegeven. Een beetje getypecaste Lindsay Lohan. Ze zet het personage verfrissend en geloofwaardig neer.

Voortdurend actiespektakel

Alles wat Herman Koch publiceert, verkoopt als zoete broodjes. De man zelf kijkt uiterst nuchter naar zijn succes. Woensdag was hij in 30CC voor de literaire avond De Oogst van het Seizoen.

GEERT JANSSEN & LINDE SMEETS |

Het was mooi weer dus we deden een terrasje. Wij hielden het bij pintjes, maar Herman Koch kreeg een 33'er. Verschil moet er zijn.

Veto: *Onderweg naar hier zagen we iemand op het Ladeuzeplein "Het Diner" lezen.*

Herman Koch: «Dat zie ik wel meer. Twee jaar geleden was ik op vakantie in Italië. Daar lag iedereen met mijn boek aan het zwembad. Of met Stieg Larsson. Zelf las ik Stieg Larsson (lacht).»

Veto: *Op onze redactie hadden een aantal mensen sympathie voor uw slechte personage en een aantal helemaal niet. Wie heeft er gelijk?*

Koch: «Een roman is pas gelukt als figuren sympathie én antipathie kunnen opwekken. Soms zeggen mensen zulke uiteenlopende dingen dat het lijkt alsof ze twee verschillende boeken hebben gelezen. Dat is het hoogst haalbare, denk ik.»

Veto: *Een aantal details in uw boeken vielen ons pas op bij een tweede lezing. Maar niet iedereen leest uw boeken twee keer. Spijtig?*

Koch: «Oh nee. Ik lees eigenlijk nooit boeken twee keer. Soms herlees ik eens iets twintig jaar later. Dan ben je zelf iemand anders en ben je het boek al vergeten.»

«Ik kan wel films twee keer op korte tijd zien. Bij *The Social*

“SCHRIJVEN KUN JE OOK IN EEN ROLSTOEL”

“Boeken die iedereen goed vindt, zijn verdacht”

Network had ik het gevoel dat ik ontzettend veel miste door het hoge tempo en het Engels. Dus ben ik een tweede keer gaan kijken met mijn zoon. Maar een boek is in principe bedoeld voor één keer.»

Boos

Veto: *Wat vindt u belangrijker: hoge verkoopschijfers of goede recensies?*

Koch: «Beiden is de ideale situatie (lacht). Recensies zijn onderhevig aan mode, boeken die iedereen goed vindt, zijn verdacht voor mij. Nu overkomt het me zelf. Een lastige si-

tuatie. Mensen die boos worden van mijn boeken vind ik altijd leuk. Maar ik wil niet opzettelijk choqueren.»

Veto: *Verkoopt u nu meer omdat u in de mode bent?*

Koch: «Misschien zijn de laatste twee boeken ook wat meer gelukt. Mijn andere boeken waren ook goed, maar pasten misschien wat minder in de tijdsgeest. Ik werd toen nog gezien als die man die tv maakte (*Het legendarische Jiskéfet*, red.) en daarnaast wat schreef. Sinds ik gestopt ben met tv is dat veel minder.»

«Acteren heb ik vijftien jaar gedaan maar met schrijven wil ik nooit ophouden. Je kunt het ook doen tot je tachtigste. Dan moet ik niet met pensioen (lacht). Een hele rustige

gedachte. Je moet ook niet gezond zijn om te schrijven, je kunt het ook in een rolstoel.»

Veto: *Is succes comfortabel of nervevend? Uw volgende boek zal op een groot publiek kunnen rekenen, maar moet aan hoge verwachtingen voldoen.*

Koch: «Ik merk dat er meer op mij gelet wordt. Opeens ben ik een bestsellerschrijver. Mijn volgend boek zal waarschijnlijk wat lezers afstoten. Toen iedereen *Jiskéfet* leuk vond, wilden wij iets maken dat niet iedereen leuk vond. Zo moet het met schrijven ook. Thrillerauteurs als John Grisham leveren altijd een goed boek af maar wel elke keer hetzelfde. Als schrijver moet je verwachtingen doorbreken.»

Bos

Veto: *Wat leest u zelf graag?*

Koch: «Heel verschillende dingen, van thrillers tot ingewikkelde boeken. Ik heb net de recentste biografie van Osama Bin Laden besteld. Vind ik ook interessant. De overeenkomsten tussen Bin Laden en Che Guevara zijn waarschijnlijk groter dan de verschillen. Che wilde ook een atoombom op New York gooien. Mijn hele generatie had een poster van Che aan de muur hangen. Maar de jongeren van nu hebben niet Osama aan de muur hangen.»

Veto: *Uit alles wat u zegt blijkt een kritische ingesteldheid. Is dat een rode draad in uw werk?*

Koch: «Ik ga graag in tegen door iedereen geaccepteerde meningen. Tegen politieke correctheid. Tegen de gemakzucht van “dat is toch zo?” Zo werkt het niet in het leven. Op school was de meest rechtse leraar de aardigste man. Terwijl de linkse meelopers allemaal watjes waren. Mijn personages zijn vaak wat in de war, maar ook een psychopaat kan zinnige dingen zeggen.»

The Sore Losers | “Moeilijker dan noten neuken”

Laat u niets wijsmaken door Jos Ghysen, Willy Claes of Stijn Meuris. Het gaat hartstikke goed met Limburg. Deels verantwoordelijk daarvoor zijn The Sore Losers, de zilveren medailles van Humo's Rock Rally 2010. Vorige woensdag passeerden ze in Het Depot. Vooraf passeerden wij in hun kleedkamer.

GEERT JANSSEN & JURGEN LAHEY |

Veto: *De laatste keer dat jullie in Het Depot stonden, was als voorprogramma van The Van Jets. Is het anders om te headlinen?*

Cedric Maes (gitaar): «Als we het voorprogramma doen, wil ik de hoofdact naar huis spelen.»

Jan Straetemans (zang & gitaar): «Als voorprogramma wil je je laten opmerken, een beetje solliciteren. Je moet de aandacht naar je toe trekken tijdens dat half uur. Als headliner wil je meer bevestigen. Mensen kopen een ticket voor ons en het moet het waard zijn.»

Veto: *Welk genre mogen we op The Sore Losers plakken?*

Maes: «Het is bluesgerelateerde rock. Maar als je bluesrock zegt, denken mensen meteen aan ZZ Top.»

Veto: *Het is muziek met een fout imago.*

Straetemans: «Ach, de jaren tachtig: hoe fout was dat? Terwijl nu veel groepen teren op die sound. Kijk, ik zal altijd muziek blijven maken en er zullen altijd andere mensen zijn die daar een label op kleven.»

Veto: *Cedric, jij speelde vroeger bij het legendarische El Guapo Stuntteam. Worden The Sore Losers*

gezien als het vervolg daarop?

Maes: «Voor ons is er duidelijk een verschil tussen The Sore Losers en El Guapo. Nu hebben we iemand die echt kan zingen, bijvoorbeeld.»

Straetemans: «Ik was een hele grote fan van El Guapo. Ik ben ook blij dat ik met Cedric in een groep zit. Maar we zijn wel een nieuwe groep begonnen om iets nieuws te doen.»

Veto: *Wat is net het verschil tussen beide groepen?*

Maes: «Waar we nu heel sterk in zijn, is gewoon songs schrijven en de zanglijn laten primeren boven de 24 riffs per minuut.»

NICHELABEL

Veto: *Jullie plaat is uitgebracht bij Excelsior Recordings, het hipste Nederlandse label van het moment.*

Straetemans: «Zo'n deal moet zake-lijk goed zijn, maar het moet ook artistiek klikken. Ferry Roseboom, de baas van Excelsior, had onze demo's gehoord en wilde onze plaat uitbrengen. Dat was voor de Rock Rally en voor we al veel hadden opgetreden. Ferry geloofde in onze muziek.»

Maes: «Als je tweede wordt in de Rock Rally komt iedereen zeggen dat je muziek goed is.»

Veto: *Dat jullie bij hetzelfde label zitten als Fickes stoort niet?*

Maes: «Ik vind het zelfs goed dat we niet op een nichelabel zitten.»

Straetemans: «Excelsior is een heel ambachtelijk label, waar de liefde voor muziek primeert. Ferry doet een paar keer per jaar de moeite om naar een optreden te komen kijken. Echt fijn.»

Veto: *Het woord is al gevallen: de Rock Rally. Kwam het door jullie ervaring in eerdere groepjes dat jullie tweede werden?*

Maes: «Voor ons viel dat uit de lucht. Er hing op de finale wel een vreemde sfeer in de backstage: wij waren daar de oude zakken, de vieze oude mannen. Terwijl we niet eens wilden meedoen: onze vorige drummer had ons ingeschreven.»

Straetemans: «We hadden geen verwachtingen, maar als we er direct waren uitgevlogen, had ik mij dat wel aangetrokken.»

Veto: *Worden jullie nog beter als*

Alessio Di Turi (drum) en Jan Straetemans (zang, gitaar en ballenkrab)

muzikanten?

Maes: «Tuurlijk, bij El Guapo heb ik gitaar leren spelen om de rest van de groep te overtreffen. Nu zit ik in een groep met een goede songschrijver en probeer ik daar beter in te worden. Gewoon iets maken met drie akkoorden en geen solo: dat is veel moeilijker dan noten neuken.»

Veto: *Hoe ontstaan jullie nummers?*

Straetemans: «Cedric komt meestal naar mij met een eerste idee. Een stukje muziek en een goede oneliner. Ik kan dat goed uitwerken.»

Maes: «Meestal heb ik een riff en twee regels tekst.»

Straetemans: «Dat is het moeilijke werk: het begin, de opening naar iets. Ik was thuis een keuken aan het bouwen. Mijn oude huisbaas had iets helemaal verkeerd gedaan.

Mijn pa kwam binnen en zei: “Hij is er mee begonnen en heeft het als eerste moeten doen. Binnenkomen en zeggen: “Dat had ik toch anders gedaan” is altijd gemakkelijker.»

SOLIDE

Veto: *Improviseren jullie veel tijdens optredens?*

Maes: «Ik speel veel andere dingen, maar de basis blijft wel dezelfde. Onze bas en drums zitten strak op elkaar: op zo'n solide basis kun je wel een beetje buiten de lijntjes kleuren.»

Straetemans: «Wie echt improviseert, speelt ook heel slechte optredens. Omdat je het gewoon laat gebeuren. *Erop is erop en erlangs is erlangs*, maar je hebt het ten minste geprobeerd.»

Maes: «Ik vind solo's te gek. Een gitaar heeft veel frets en die hoge staan er echt niet op voor de versiering. Soleren heeft in de jaren tachtig een slechte naam gekregen door bands als Van Halen, maar een solo kan een meerwaarde geven aan een nummer.»

«Groepen als wij, die live iets neerzetten, worden zeldzaam. Daft Punk bestaat gewoon uit twee roadies in een duur decor. The Black Eyed Peas mag je van mij aan de kassa van de GB zetten. Als het erger wordt, staan wij binnenkort in een hutje in Bokrijk. Dan komt er iemand de klas binnen: “Kijk, dit waren de muzikanten van de 21ste eeuw. Die gebruikten houten instrumenten.»

Triggerfinger

“ER ZIT SPIRIT ACHTER”

Triggerfinger was vorige week de uitsmijter van dienst in de oude zaal van Het Depot. Ons interview met de heren verliep uiterst chaotisch. De gitarist tokkelde alvast zijn vingers warm. De drummer kribbelde wat aan een setlist. De bassist schitterde door afwezigheid. En toch klagen wij niet. Dichter bij pure rock & roll zullen we nooit komen.

GEERT JANSSEN |

Veto: Is dat de definitieve setlist?

Mario Goossens (drum): «Er zal nog even over gediscussieerd worden.»

Ruben Block (gitaar & zang): «Maar hij ziet er wel al goed uit.»

Veto: Jullie recentste plaat “All this dancin’ around again” werd heel breed omhelsd. Daarvoor ooit het gevoel gehad dat jullie miskend werden?

Goossens: «We hebben een lange weg afgelegd, dat mag duidelijk zijn. We zijn al twaalf jaar bezig en nu pas komt de echte grote erkenning. We hebben er altijd veel dingen bij gedaan omdat we niet van Triggerfinger konden leven. Ik heb vijf jaar bij Hooverphonic gezeten, Ruben bij AngeliCo en Polle (Bassist Paul Van Bruystegem, red.) bij BJ Scott.»

«Maar miskend? Nee. Muziek maken is wat we willen doen. Zo lang we ons amuseren, genieten we ervan. Het is nooit onze bedoeling geweest om roem of succes te bereiken. Wel om fijn met de mannen te gaan spelen. Wij zijn begonnen in cafés en tavernes en op kroegentochten. Daar verdienen we niet veel mee, maar er zat spirit achter.»

Veto: Bij de nieuwe plaat ging in de pers veel aandacht naar de opna-

ANDREW SNOWBALL

kwestie van persoonlijke smaak zijn.»

Goossens: «Wat ik door de jaren heen heb geleerd met platen maken en optreden is: je mag al eens een slechtere plaat maken en je eigen goesting doen want *gij* zijt de artiest. Neem nu iemand als Bruce Springsteen. Die heeft net een nieuwe plaat uit, maar niemand zegt er iets over. Volgend jaar gaat hij misschien toeren met the E Street Band en dan zal het toch weer *baf* er op zijn. Dat is een evolutie, een golfbeweging.»

«Bij deze plaat hebben we een

Goossens: «Nooit.»

Block: «Soms is het wel werken. Naast het waanzinnig fijne creatieve gegeven, is Triggerfinger ook een bedrijfje. Het bezorgt ons een inkomen dus moeten we zorgen dat alles goed verloopt. Je kunt niet altijd feesten en in de takken van de bomen hangen. Ik verstuur ook meters mails naar het management of de *techniekers*. Soms schrik ik er van dat ik moe ben, echt kapot. Het is intensief, maar het voelt niet als werk aan. Het merendeel van de tijd amuseer ik mij keihard.»

«Uit eender welke gemoedstoestand een goed concert puren: dat is de kunst. Wij staan eigenlijk nooit zat of stoned op het podium. Polle drinkt nu ook niet meer. Maar die heeft zijn periodes wel gehad.»

Goossens: «Van zijn 14de tot zijn 49ste is hij constant zat geweest.»

Veto: Speelde hij beter zat of nuchter?

Block: «Hij speelde echt waanzinnig goed als hij zat was. Bij the Wolfbanes indertijd stapte hij het podium op met een plateau pinten, hing zijn gitaar om en *radijs!* Niet eerlijk, echt niet eerlijk.»

Goossens: «Toch zijn we met Triggerfinger redelijk normaal, geen wildebrassen, niet het grote rock-&-roll cliché. Ik heb bij Hooverphonic meer meegemaakt.»

Veto: We hebben jullie ooit Isabelle A zien begeleiden, was zelfs dat geen werk?

Goossens: «Dat deden we met een fijne groep mensen, Alex Callier zat daar ook bij. Het was niet mijn ding qua muziek, maar ik heb mij keihard geamuseerd.»

Block: «Dat was een keigoede band en Isabelle is een heel lief *mieke*. Dat was compleet andere muziek dan Triggerfinger maakt. *Hé lekker beest* is een keigoed

nummer. Ik speel wel meer dingen die niet meteen Triggerfinger zijn, dat houdt mij fris.»

Goossens: «Eigenlijk zijn wij een bluesgroep, maar dat hangt ook maar af van hoe breed je blues definieert. Over het algemeen luisteren wij weinig naar pure rock. Iedere muzikant heeft periodes waarin hij intensief naar een bepaald muziekgenre luistert. Ik zit nu volop in mijn Rod Stewart-periode. Door zulke dingen zijn wij als muzikanten zo *multi*. Dat werkt ook inspirerend.»

wisten al heel vroeg dat ik een talent had en ze hebben dat keigoed begeleid. Ze waren ook streng hoor: “Voor wat hoort wat, we betalen drumles, maar dan moet er gewerkt worden.” Anders ging het kamertje waar mijn drumstel in stond op slot. Ik kreeg twee jaar tijd om het te doen en als ik dan geen geld zou verdienen met muziek, moest ik gaan werken. Simpel boerenverstand, maar ik heb daar veel aan gehad.»

Veto: Waren uw ouders zelf met muziek bezig?

Goossens: «Totaal niet. Ik had wel

“Het podium op met een plateau pinten”

mes en productie in Los Angeles. Zijn jullie er ook als muzikanten en songschrijvers op vooruit gegaan?

Block: «Als gitarist zou ik beter kunnen worden. Ik beheers op dit moment een bepaalde techniek, maar er is ook een soort naïviteit en die wil ik behouden. Dat maakt dat sommige solo’s, sommige *jams* een avontuur zijn. De grenzen aftasten van wat je kent en wat je niet kent. Soms vlieg je vierkant uit de bocht en soms doe je waanzinnige dingen.»

«Als we nummers schrijven probeer ik toffe dingen te doen waar een zekere spanning in zit. Variatie brengen zonder dat het concept van de groep wezenlijk verandert. Dat gaat eigenlijk vanzelf. We worden ouder en beginnen anders te spelen. De nummers van onze eerste plaat evolueren nog elk jaar. We proberen de lat altijd hoog te leggen, maar wat onze beste plaat is zal pas aan het einde van onze carrière blijken. En dan nog zal het een

ander werkproces gevolgd. Onze eerste twee zijn tot stand gekomen met veel stress en getouwtrek. Problemen met producers, dat soort dingen. Aan deze plaat hebben we heel hard gewerkt. We waren *artist in residence* in Trix in Antwerpen en konden altijd binnen in ons repetitiekot. We hebben er een week van gemaakt. Van maandag tot donderdag repeteren van tien tot vijf en in het weekend traden we nog veel op in Duitsland en Frankrijk.»

«Na vijf maanden was het materiaal af. We hebben toen twee weken in Duitsland getoerd, zijn een halve dag thuis geweest en vertrokken naar de States. We waren voorbereid, dat heeft geholpen. De volgende plaat gaan we waarschijnlijk ook zo opnemen.»

INKOMEN

Veto: Voelt muziek maken soms aan als werk?

“Ik heb veel gehad aan simpel boerenverstand”

IRON MAIDEN

Veto: Wanneer beseften jullie dat muziek meer dan een hobby was?

Block: «Ik heb na mijn humaniora schilderkunst gedaan in Gent.»

Goossens: «Ruben is de enige van ons die gestudeerd heeft.»

Block: «Een half jaar (*lacht*). Op den duur was ik meer gitaar aan het spelen dan aan het tekenen. Met mijn toenmalige vriendin ben ik de rockabillygroep Sin Alley begonnen. Tegelijk ben ik beginnen *interimmen*. Op den duur ben ik zo veel begonnen op te treden dat het niet meer te combineren was.»

Goossens: «Bij mij was dat heel snel duidelijk. Vanaf dat ik zes jaar was.»

Veto: Dat is wel heel vroeg.

Goossens: «Ik ben toen beginnen te drummen. Ik vroeg mij ook al af hoe het zou zijn de ganse dag met muziek bezig te zijn. Dat was pure passie. Ik heb mijn middelbare school niet afgemaakt. Ik heb gelukkig veel steun van mijn ouders gekregen. Zij

een nonkel die een professionele dj was in de jaren ‘70 en ‘80. Mijn ouders namen mij mee naar die discotheken. Ik heb ook vroeg veel concerten gezien. Queen, Iron Maiden, de festivals.»

Veto: In “All this dancin’ around again” zingen jullie “Will it start a new revolution?” Hoe denken jullie over protestmuziek en sociaal geëngageerde kunst.

Goossens: «Voor mij gaat *All this dancin’ around again* daar niet over. Ik wil de protestmuzikant niet uithangen. Wij maken muziek en zij doen politiek. Plus: ik ben Nederlander dus ik kan niets veranderen aan de situatie in België.»

Veto: Jullie hebben wel op de Belgavoxfestivals gespeeld.

Goossens: «Dat is waar, maar dat was ook gewoon plezant. Was dat uit protest? Heeft dat geholpen?»

Veto: Waarschijnlijk niet.

Goossens: «Voilà!»

veto Veto
Net met Rupert Murdoch gebeld. Mediamagnaten onder elkaar.
1 hours ago Like · Comment

Oprah Winfrey likes this.

 Peter Vandermeersch Heeft hij een bod gedaan?
1 hour ago Like

veto Veto Ja. Maar schromelijk ontoereikend.
1 hour ago Like

+ Add a comment....

veto Veto
Even de plas overgestoken voor wat advies. Te geven, voor de duidelijkheid.

 Mobile uploads

6 hours ago · Like · Comment

Sarah Palin likes this.

 Pieter De Crem Gaan jullie daarna ook naar een bar in Washington? Ik zie jullie daar!
6 hours ago Like

+ Add a comment...

veto Veto
2012? Wij hebben al zo vaak de wereld gered.
One week ago Like · Comment

De Maya's likes this.

+ Add a comment....

RECENT ACTIVITY

 Veto is now friends with Barack Obama. Like · Comment

veto Veto
heeft 1 ongelezen bericht: van Elio di Rupo?
One month ago Like · Comment

Elio di Rupo likes this.

 Bart De Wever Zij kunnen inderdaad helpen met al die onverstanebare nota's.
One month ago Like

 Yves Leterme Zal ik ook eens een bericht sturen?
One month ago Like

+ Add a comment...

RECENT ACTIVITY

 Veto is now friends with Dalai Lama. Like · Comment

RECENT ACTIVITY

 Veto is now friends with Yves Leterme. Like · Comment

RECENT ACTIVITY

 Veto is now friends with Angelina Jolie. Like · Comment

RECENT ACTIVITY

 Veto is now friends with Michael Jackson. Like · Comment

RECENT ACTIVITY

 Veto is now friends with Herman van Rompuy. Like · Comment

veto Veto
Sebiet op stap met Koning Albert. Hij moet zijn zorgen wat wegdrinken.
Two months ago Like · Comment

Prins Laurent likes this.

 Koning Albert
On va boire un Duvel?
Two months ago Like

+ Add a comment....

veto Veto
In den beginne was er... Veto.
38 years ago Like · Comment

God likes this.

 Adam en Eva
En wij dan?
6 hours ago Like

+ Add a comment...

BENT U DE VOLGENDE FAN?

Veto, dat stopt niet bij het papier. Wij leven voort online. Non-stop updates en nieuws over alles wat leeft in uw favoriete studentenstad. Vind ons leuk op Facebook of tweet mee op Twitter.

WWW.FACEBOOK.COM/VETOLEUVEN

WWW.TWITTER.COM/VETO_BE

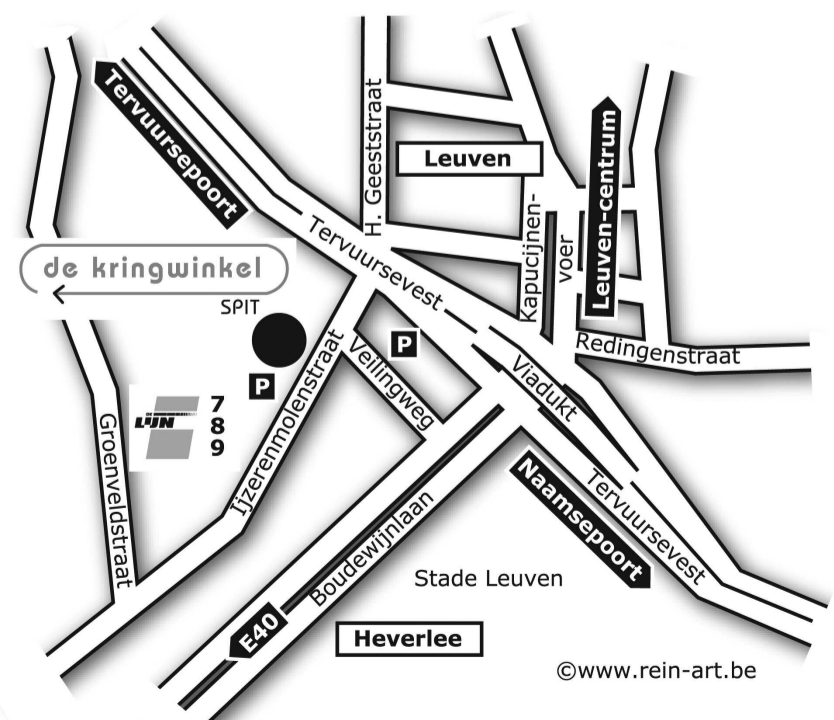
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

©www.rein-art.be

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 38 - Extra nummer
Maandag - 5 juli 2010

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Pieter "Pukemarock" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Els "Sziget Festival" Dehaen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Margot "Roskilde" Hollevoet, Lucas "Pallietfeesten" De Jong, Frank "Tomorrowland" Pietermaat, Bas "Couleur Café" Van Den Bogaert & Marijke "Uitgelezen" Van Geel

Schrijvers:
Ruben "Pluto Festival" Bruynooghe, Jens "Reggae Geel" Cardinaels, Jelle "Gooikoorts" Dehaen, Wim "Octopus Rock Festival" Dehaen, Geert "Blues Peer" Janssen, Joris "KlinkerRock" Himpens, Jurgen "Kastaarfeesten" Lahey, Eline "Burning Man" Van Eldere & Linde "Afro Latino Festival" Smeets

Fotografen:
Laura "Pukkelpop" Bergans, Gert-Jan "Pinkpop" Eerdeken, Michiel "Jazz Middelheim" Feys, Geert Janssen, Alessandra "Lowlands" Ruyten, Andrew "Coachella" Snowball, Xavier "Roskilde" Vankeirskbulck & Sophie "Rock Werchter" Verreyken

Cartoons:
Laurens "Rootstock" Cerulus, Simon "Graspop" Englebert

DTP:
Joachim "Computer Wizzkid" Beckers, Jens Cardinaels, Laurens Cerulus, Jeroen "North Sea Jazz Festival" Deblaere, Els Dehaen, Pieter Haeck & Geert Janssen

Eindredactie:
Jens Cardinaels; Els Dehaen & Pieter Haeck

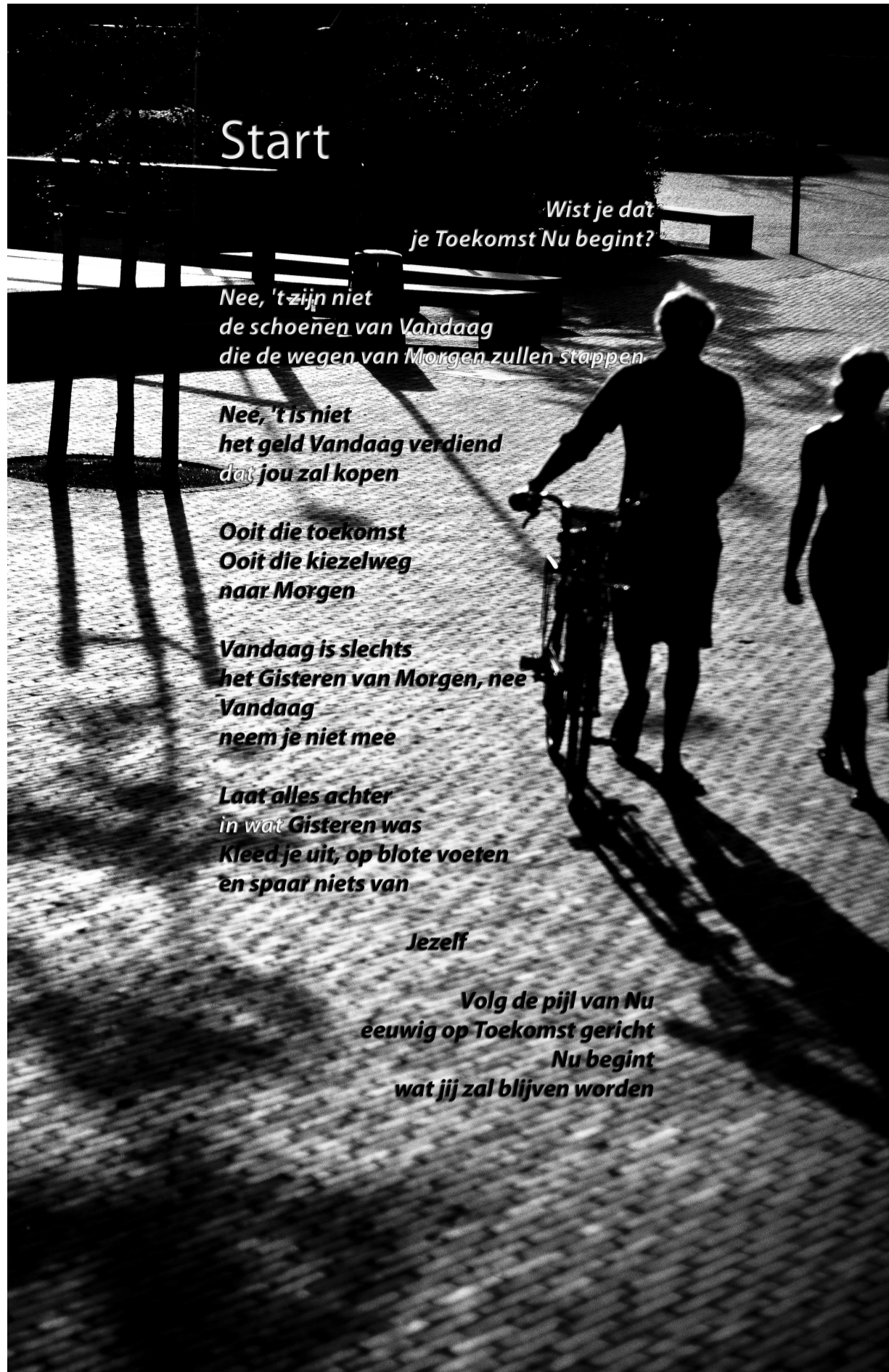
Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - Annelies Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, festivals...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Start

Wist je dat
je Toekomst Nu begint?

Nee, 't zijn niet
de schoenen van Vandaag
die de wegen van Morgen zullen stoppen

Nee, 't is niet
het geld Vandaag verdiend
dat jou zal kopen

Ooit die toekomst
Ooit die kiezelweg
naar Morgen

Vandaag is slechts
het Gisteren van Morgen, nee
Vandaag
neem je niet mee

Laat alles achter
in wat Gisteren was
Kleed je uit, op blote voeten
en spaar niets van

Jezelf

Volg de pijl van Nu
eeuwig op Toekomst gericht
Nu begint
wat jij zal blijven worden

BAS VAN DEN BOGAERT

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en
hogeschoolkringen aan-
gesloten bij LOKO en
OSR/OKER krijgen een korting
van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of
vereniging binnen hetzelfde
academiejaar is de huur van
de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtin-
gen: 016/22.31.09 of
albatros@loko.be

(advertentie)

WEL, de UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA

Op niveau al 31 jaar praktische opleiding van auteurs,
journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag 6 oktober 20u.
(lokaal Soc. Wet., Van Evenstr.)

M.m.v. H. Catteau (HUB), St. Coninx (filmregisseur), L. Defour (tv-drama),
H. Devroe (WEL), prof. K. Deschamps (KUL), R. Van Cauwelaert (Knack), F.
Van Oostende (VTM) en D. Verstraeten (VTM).

Tijdig inschrijven via 016/22.93.24 of uwlmwel@yahoo.com

WEL geeft ook het gelijknamige literaire tijdschrift uit en
organiseert drie wedstrijden. Zie <http://uwel.allegro.be>

KULEUGEN

OUT OF OFFICE

Beste,

Wij zijn deze vakantie uitermate moeilijk te bereiken.

Mogelijkerwijs contacteren wij u pas later.

Gelieve ons hiervoor te willen verontschuldigen.

Voor dringende zaken kan u altijd contact nemen met : loko@loko.be

Met vriendelijke groeten,
De KULEUGEN-redactie

“IK HEB DRIE DAGEN DOORGEBRACHT MET EEN KALF”

Het televisieprogramma “Basta” bezorgde het cabaretiertal Neveneffecten de heldenstatus. Eindelijk kwam iemand op voor de kleine man. Dat wist jeugdhuis Sojo ook, dus nodigden ze Lieven Scheire — de fysicus van het gezelschap — vorige week uit om te debatteren over een zekere auteursrechtenorganisatie. Omdat de eigentijdse Robin Hood ons interessanter leek dan overloos gezwam over SABAM: een interview!

JORIS HIMPENS & MARGOT HOLLEVOET |

Veto: In de uitzending van “Basta” werd duidelijk dat SABAM niet uw grootste vriend is. Vanwaar die wroeging?

Lieven Scheire: «Ik heb er zelf zoveel slechte ervaringen mee gehad, dat ik de reflex heb om me er tegen af te zetten. Door die eigen ervaringen heb ik ontdekt dat er bij SABAM zaken zijn die nergens op slaan. Op dit moment zou ik nu veel meer kunnen verdienen als ik bij hen aangesloten zou zijn, maar sommige van hun methodes zijn bijna maffia-praktijken. Daar wil ik me niet bij aansluiten.»

Veto: Zijn alle onderwerpen uit “Basta” ontstaan door persoonlijke ervaringen?

Scheire: «De meeste wel. Bijvoorbeeld Kalfke Willy: dat was niet echt een statement, maar wel onnozel rondansen in een relevante omgeving. Iedereen wordt daarmee geconfronteerd: “Ik eet een dier op maar wil ik dat wel?” Ik heb drie dagen doorgebracht met een kalf en ik zou dat beest probleemloos kunnen opeten. Als ik met een kalf rondloop dan heb ik daar niet dezelfde connectie mee als met een mens.»

Veto: Dan was “Basta” toch zeer hypocriet?

Scheire: «Het was een schaamteloze mindfuck. Het was vermakelijk om te doen, maar de hypocrisie was zeker een thema bij Kalfke Willy.»

Veto: Hoe staat het volgens jullie met de journalistiek tegenwoordig? Moest “Basta” een leemte opvullen op gebied van onderzoeksjournalistiek?

Scheire: «Absoluut niet. Wat wij met Basta gedaan hebben, is in de pers onderzoeksjournalistiek genoemd, maar was het eigenlijk niet. Er is één uitzondering, namelijk de aflevering over de belpelletjes. Voor de rest hebben wij voornamelijk geresearcht. Het grote verschil dat we met Basta gemaakt hebben, is dat we zeer veel dingen die iedereen al wist — of toch kon weten — hebben kunnen vertellen aan een miljoen mensen in een entertainmentprogramma in primetime. Dat is voor een journalist niet mogelijk. Er waren al veel artikels verschenen over de belpelletjes, bijvoorbeeld in Humo, maar daar werd geen gehoor aan gegeven. Blijkbaar is het dan nodig, zeker voor de politiek, dat zoiets eens in primetime komt, voor ze er gevolg aan geven.»

«Het item over de persberichten zou ook onder de noemer onderzoeksjournalistiek geplaatst kunnen worden, omdat dat een soort

loopt, zie je het hele spectrum van toekomstvisies. Het ene moment zijn we pessimistisch

en denken we dat een item een scheet in een fles wordt, het andere moment durven we dromen. Over de belpelletjes waren we zelf zo gedegouteerd, dat we ons niet konden voorstellen dat er geen gevolg aan gegeven

werd. Tot op het moment van de uitzending, vroegen we ons af of vtm zich zou laten raken. Met het cynische persbericht de dag erna, dachten we dat het foutu was, maar onder druk van de publieke opinie en de politiek is alles dan toch nog gekeerd op het einde. Dan ben je wel content.»

Veto: Zijn er onderwerpen die de uitzendingen niet gehaald hebben?

Scheire: «Er is niets geschrapt, met uitzondering van een paar scènes in de SABAM-aflevering. Toen wij daar stonden met onze handdroger, verloor de woordvoerder uiteindelijk zijn geduld. Dat mochten we niet uitzenden. Verder zijn er een paar losse ideeetjes gesneuveld, omdat ze in de montage niet goed bleken te zijn.»

Veto: Is het dan niet vaak zo dat je bij undercoverreportages problemen krijgt met de ano-

nimiteit van sommige mensen? Zoals bij Big Brother, de hoofdredacteur van de belpelletjes, gebeurd is?

Scheire: «Dat die man zijn identiteit bekend is geraakt, is een zeer jammere zaak. Ook in het geval van Mathieu, de Mobistarman, hebben we ons dat afgevraagd. Uiteindelijk hebben we hem in de montage gelaten, omdat hij heel goed uit dat filmpje kwam. Hij is dan

sche klootzakken zijn dik gezaaid.»

Veto: Waar is de trein van de NMBS naartoe?

Scheire: «Oh, dat was een running joke. Na aflevering één moesten we wel met een valse aankondiging werken, want we mochten niets aankondigen over de belpelletjes. Anders hadden we zeker een kortgeding aan ons broek. Dan zou de uitzending verboden worden, tot er een uitspraak ten gronde is. En dat is echt schijtekakkerij.»

Veto: Naar ons gevoel waren de eerste afleveringen van “Basta” heel sterk en is het daarna een beetje ingezakt.

Scheire: «Wel, de climax van de tweede aflevering, over de belpelletjes, is maar een week op voorhand gedraaid. Dat wil zeggen dat we niet eens wisten of alles ging lukken. De enige zekerheid was Gaëtan (wiskundig genie die de rekensleutel gekraakt heeft, red.). Toevallig hadden we het geluk dat het een van de zes uitzendingen was met een foute oplossing voor het belpel. We hebben pas tussen aflevering een en twee beseft hoe goed die tweede aflevering zou zijn, omdat die finale helemaal juist viel. De rest van de reeks zou nooit hetzelfde niveau halen, dat wisten we heel goed. Ik had veel sneller striemende kritiek verwacht. Of er een tweede seizoen komt, weten we nog niet. Alhoewel: aan alle farmaceutische, energie- en nutsbedrijven: er komt zeker een tweede reeks!»

VADERCOMPLEX

Veto: Iets anders: De Vijver, de holding boven Woestijnvis, heeft sinds kort eigen televisiezenders.

Scheire: «De Vijver is nu zeker een mediaconcern. Mocht ik een buitenstaander zijn, dan zou ik daar zeker wenkbrouwfronsend naar kijken. Maar ik weet hoe de sfeer binnenshuis is, ik ken Eric Watté en Wouter Vandenhoute en dat stelt mij gerust. Wouter is iemand die geld en macht als een middel ziet, niet als een doel.»

Veto: Er zal waarschijnlijk frustratie ontstaan over de reclameblokken tijdens de Ronde van Vlaanderen als die op VT4 worden uitgezonden.

Scheire: «Ik hoop van harte dat dat nooit zal gebeuren. Stel dat er met reclame gewerkt moet worden in onze eigen programma's, dan zullen we daar heel creatief mee moeten omspringen. Reclame kan informatief en economisch ook een goede zaak zijn. Ik denk dat we bij Neveneffecten — Jonas in het bijzonder — zeer kieskeurig zouden zijn over de merken die passeren. Ik wil niet dat Fortis of Electrabel tijdens mijn programma reclame maakt.»

Veto: Heeft u politieke ambities?

Scheire: (denkt) «Ik zou graag via de politiek dingen kunnen veranderen. Ik wil ook wettelijk weerwerk bieden aan onethische praktijken van grote ondernemingen. Maar je mag niet vergeten dat politiek een hele andere dynamiek kent: onder de hele beleidsvoering huist er een dynamiek die niets te maken heeft met die principes.»

Veto: Geloof u zelf nog in de politiek?

“De vacatures voor totaal onethische klootzakken zijn dik gezaaid.”

testje is dat je zou verwachten van een onderzoeksjournalist. Natuurlijk kan een gewone journalist dat niet doen, wij hebben zowel het budget als de tijd om ergens dieper op in te gaan. Wat de algemene staat van de journalistiek betreft: ik denk dat wij in België zeer goede media hebben. Als je twee kwaliteitskranten kan rechthouden voor een lezerspubliek van zes miljoen mensen, dan ben je goed bezig. Wat niet wil zeggen dat we geen oppositie moeten voeren tegen dingen die wel nog fout lopen, zoals het heel snelle copy-pasten of het gebrek aan controle van bronnen.»

GEDEGOUTEERD

Veto: In hoeverre waren de gevolgen en effecten van de “Basta”-uitzendingen ingecalculleerd?

Scheire: «Terwijl je een programma door-

ook de volksheld geworden die hij verdiende te worden. Wat de belpelletjes betreft, hebben we duidelijk het principe gehanteerd dat iedereen totaal onherkenbaar moest gemaakt worden. In het geval van de presentatoren ging dat niet, omdat die nu eenmaal een publiek gezicht zijn. Dat de hoofdredacteur toch geïdentificeerd werd, ligt zeker niet aan ons. Natuurlijk zijn er mensen die weten wie die man is. De dag erna heeft de grootste krant

“Ik wil niet dat Electrabel tijdens mijn programma reclame maakt”

van Vlaanderen — Het Laatste Nieuws — zijn foto en naam gepubliceerd. Een heksenjacht op die redacteur was een aanwezige dreiging. Wij hebben dan ook websites, die zijn profiel publiceerden, aangeschreven met de vraag dat te verwijderen. Dat die krant het toch gepubliceerd heeft, vind ik onbegrijpelijk. Maar was die dreiging een reden om het niet uit te zenden? Neen. Die man heeft boter op zijn hoofd, hij wist heel goed dat hij met vuur aan het spelen was. Al hoop ik wel dat hij snel nieuw werk vindt, al zal dat geen probleem zijn. De vacatures voor totaal onethi-

Scheire: «De democratie is de beste politieke vorm die er bekend is, maar ook daar zitten grote hiaten in. In België zitten we in een droevige en kinderlijke periode met een psychotische partij die vol mannen zit met een vadercomplex.»

Veto: U hebt het dan over N-VA?

Scheire: (lacht) «Blijkbaar hebben ze allemaal een vader op zijn sterfbed beloofd dat ze België naar de kloten gingen helpen. Ze houden zo vast aan het psychotische ideeëfix om Vlaanderen onafhankelijk te krijgen, dat het droevige gevolgen heeft.»